PJ 5670
.B4

LIBRARY OF CONGRESS
00002433485

THE LIBRARY OF CONGRESS
1800

RERUM SECULO QUINTO DECIMO IN MESOPOTAMIA GESTARUM

LIBRUM

E CODICE BIBLIOTHECAE BODLEIANAE SYRIACO

EDIDIT

ET INTERPRETATIONE LATINA ILLUSTRAVIT

Dr. ***OTTOMAR BEHNSCH.***

VRATISLAVIAE

MDCCCXXXVIII

TYPIS GRASSII, BARTHII ET SOCII.

VENDUNT SCHULZ ET SOCIUS.

PJ5670
B4
81500
'05
W
WEBER COLLECTION

VIRO

CELEBERRIMO AMPLISSIMO SUMME VENERANDO

GEORGIO HENRICO BERNSTEIN

PRAECEPTORI SUO ET PATRONO

OPTIMO

HUNC QUALEMCUNQUE LIBELLUM

UT GRATI ANIMI AC PIETATIS SIGNUM

SACRUM ESSE

VOLUIT

AUCTOR.

PRAEFATIO.

Libellus, quem edendum elegi, non semel tentatus est: primus iam Assemani B. O. T. III. P. II. p. CXXXVI—CLXII (pp. CXLIV. CXLV et CXLIX—CLVIII desiderantur) aliquos locos, praesertim qui historiam ecclesiasticam spectant, excerpsit; hunc secutus est Brunsius, qui totum opus, quod Oxonii e codice Huntingt. LII descripserat, in libro: Neues Repertorium für Bibl. und Morgenl. Literatur, herausgegb. v. Paulus, Th. I. Jen. 1790. in lucem prodire iussit, cui inscripsit: *appendix ad chronicon Bar Hebraei syriacum.* Denique Lorsbachius editionem Brunsianam recensuit et nonnullos e multis locis, qui arte critica adhuc egebant, ex ingenio feliciter emendavit, cf. Archiv für Biblische und Morgenländische Literatur. Th. I. herausgegeben von Lorsbach.

At varias explicationes quamquam perpessus libellus tamen tot tantisque mendis corruptus restitit, ut et lectori literis Syriacis iam provecto taedio maximo et tironi detrimento non minori esset. Quae cum ita se haberent, praeceptor meus Bernstein literarum orientalium inprimis Syriacarum omnium peritissimus, qui occasionem scribendi faceret a me rogatus, notas a se ipso Oxonii olim versante e codice desumptas mihi

benevole credidit, ut librum, quantum fieri posset, a mendis cuiusvis generis liberarem. Deinde, cum susceptum laborem iam fere ad finem perduxeram, ipse Oxonium delatus bibliothecam Bodleianam frequentare et codicem, quo liber continetur, inspicere potui. Hic quam negligenter liber descriptus sit et simul opportunitatem eius curiose restituendi mihi oblatam eum viderem, haudquaquam haesi, quin editionem alteram eamque codice comprobatam curarem. Non minoris enim equidem opinor ducendum est, rem deperditam et mendis immersam bene recteque iterum offerre, quam cumulum librorum ingentem nova hucusque inedita particula augere.

Quibus promissis ut, quae de ipsius libri ratione, argumento et auctore dici possint, brevi modo enuclem, primum fatendum est librum non integrum esse, sed potius e diversis annalium partibus constare. Chronicon Bar Hebraei Syriacum maximam partem codicem explet; tanquam appendices tres singulae partes, uti videtur, non ab eadem manu adiectae sunt, quarum una nostrum libellum, altera narrationem de urbe Dara sive Anastasia anno Graecorum DCCCXX ab imperatore Anastasio condita continet. Quae narratio e libro quinto operis historici, quod Ioannes confecit, deprompta est. Initium factum est verbis hisce ܦܪܩܐ ܕܒܢܝܢ ܕܕܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܕܒܪܝܬܐ ܒܫܢܬ ܬܡܢܡ̄ܐ ܕܝܘܢܝܐ ܗܠܝܢ ܡ̄ܣ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܐܬܒܢܝܬ ܕܕܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܥܠ ܝܕ ܬܚܘܡ ܕܒܝܬ ܠܦܘܣܩܐ ܘܡܬܩܪܝܐ ܐܢܣܛܣܝܐ ܥܠ ܫܡܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܒܢܝܗ ܐܦܢ ܦܣܠܝܢ ܕܐܘ̈ܡܢܐ ܒܒܬܐ ܕܚܕܡܐ ܕܟܠ ܡܕܡܘܬܐ ܕܕ̈ܝܢܐ. Tertia autem appendice, cui inscriptum est ܡܛܠ ܥܘܠܐ ܕܢܘܪܘܙ, Neurusi, de quo conf. Bar Hebr. chron. p. 611., mentio fit.

Quod nostrum libellum attinet, tres sunt ei partes, quarum prima, cui inscriptio est ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܫܘ̈ܠܛܐ ܦܪ̈ܨܘܦܐ ܡܠܘܟܘ̈ܬܐ ܠܛܪܐ ܕܛܝܡܘܪ ܒܫܢܬ, res a Timuro inter annos MDCCV—MDCCXII aerae Graec. describit. Duo sunt additamenta, quae annos MDCCLXII et MDCCLXVI tangunt. Duabus Timuri et Barcuci epistolis, quas p. 28. ss. explicavi, interpositis altera libri parte, cui inscriptum est ܡܛܠ ܚܪܒܐ ܕܒܝܬ ܐܡܝܪܘܬܐ ܕܬܘܪܟܡܢܝܐ, historia ab anno MDCCVI usque ad annum MDCCXIV deducitur; ubi

sub fine de visione anno MDCCCXIV facta pauca verba addita sunt. Exinde tertia eaque maxima annalium parte, quae ܬܘܒ ܡܬܟܬܒܝܢ ܩܠܝܠ ܥܠ ܒܟܬܒܐ ܕܡܟܬܒܢܘ̈ܬ ܙ̈ܒܢܐ inscripta est, res in regionibus Syriae, Aegypti, ditionis Rumaeae et praesertim Mesopotamiae ab anno MDCCV per seculum proximum gestae describuntur.

Quaerenti, quis librum scripserit, eum ab uno auctore nullo modo conceptum esse, primum respondendum est. Assemani quidem scriptorem Noam Libaniotam Iacobitarum Syrorum maphrianum esse censet, cf. B. O. P. III. P. II. p. CXXXIX; sed haec opinio tantum hoc modo oriri potuit, ut mihi quidem videtur, quod maphrianus Noe e monte Libano oriundus eo ipso anno, quo liber est absolutus, patriarcha electus est; cf. B. O. T. II. p. 386., ubi Assemani annotavit: *hucusque (ad Noe Libaniotam) in appendice ad chronicon Bar Hebraei.* Quae sententia de uno auctore eoque Noe Libaniota defendi omnino non potest; quippe quae tum eo refutetur, quod historia ter et uno eodemque fere anno exoritur, cum quod in parte annalium ultima auctoris alius vestigia certa inveniuntur. Huius enim auctorem esse hominem Iacobitam Beth Severino oriundum, etsi oculo veloci liber percurratur, nemo non videbit. Huc prae ceteris spectant, quae de anno MDCCLXXXV ab auctore, qui sermonem de templo Severini collapso eiusque restauratione instituit, narrata sunt. Praeterea huius meae opinionis argumentum de narratione rerum anno MDCCCIII gestarum desumere possum firmissimum. De nomine tamen scriptoris nihil constat. Quod oppidum Beth Severinum nostro in libro sexcenties obvium attinet, Assem. B. O. T. I. p. 216 ita disseruit: *Modiad autem, Baghedscia, Beth Tabita, Caphartuta et Severina vici sunt in Mesopotamia non procul ab urbe Mardin, quae hodie post Edessam, Amidam et Babylonem omnium fere Mesopotamiae civitatum est frequentissima.* Ceterum librum maximam partem a teste oculato scriptum esse apparet ex iisdem locis, quorum mentionem modo feci; hic enim auctor sermonem ita constituit, ut quae narret ipsum vidisse conspici possit. Primam libri partem ab Iacobita scriptam

esse e p. 2. l. 27. verbis dilucidis probatur; de altera nihil in aprico est, sed coniectura de auctore eiusdem sectae assecla fieri facile potest.

In codice opusculum nullo titulo praefixo Bar Hebraei chronicis annexum est, quorum inscriptionem ܟܬܒܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒ̈ܢܐ in nostra fingenda imitatus sum; latinam vero ab argumento et praecipua totius libri ratione petivi.

Ceterum, ut quam in libro tractando persecutus sim rationem non plane taceam, reliquum est, ut indicem me textum locis, ubi explicatione egere videatur, annotationibus respectu verborum, rerum et sententiarum habito instruxisse et cum iis, quae Assemani in Bibl. Or. et Arabsias in vit Tim. praebent, comparavisse.

EXPEDITIO HUNNORUM, PERSARUM, MOGOLORUM IN REGIONEM DIARBECRI.

Anno Graecorum MDCCV, Arabum DCCLXXXXVI, innumerabiles Hunni, Persae et Mogoli e stirpe Schingischani primi Samarcanda eruperunt et Tabrisum venerunt; inde ut Bagdadum proficiscerentur se converterunt. Cum sultanus Achmed opibus et mulieribus suis coactis in Aegyptum aufugisset, copiae Mogolorum duce Timurlengo et sultano Machmudo, qui chanus eorum erat, descenderunt. Bagdado direpta incensaque inde Tagritum venerunt, quam urbem, cum princeps Emir Hasan ad eos supplex non venisset, per tres menses obsederunt sed ea potiri non potuerunt. Nam Emir Hasan vir fortissimus et bello exercitatus Tagritensibus animum addidit eosque excitavit, ita ut Timur sine iureiurando, quod matri Emiri Hasani praestitit, urbem vi capere non potuisset. Illi ad eum, postquam fidem dedit, arce aperta descenderunt; is tamen spreto iureiurando cepit Emirum eumque vinxit et urbem viris armigeris omnibus occisis, praedaque magna, mulieribus, pueris et puellis abactis funditus evertit. Princeps Arbelae, Scheich Ali eum adiit et vitam suam pactus est. Eodem modo egit princeps Mauselae Iar Ali Turcomanus, filius Bedri Chodschae. Quam ob rem Timur chanus per Arbelam, quam nulla iniuria affecit, transiens Mauselam quoque, cuius incolae ei obviam ibant, pacatus venit. Princeps vero Gosartae Carduae Asoddin Curdus, cum Timurum Mauselam venisse audiret, fratrem Magdoddinum, qui dona offerret, ad eum misit. Hic comiter exceptus et recreatus in Mardini viciniam rediit. Timurum Tar. Anno 14,20

postea in campum Arbensem ascendentem Asoddin iterum adiit atque benigne exceptus est. Porro princeps Hesnae Cephae Malec Adel Soliman et princeps Arsuni sultanus Sartschuc eum adierunt, quos benevole excepit. Timur cum Mardinum venisset principe Maleco Taheroddino Isai ad ipsum non descendente urbem quidem non expugnavit, quia in Palaestinam contendebat, sed Malecum Taherum verbis blandis ex arce elicuit et vinctum in caveam detrusit; post tres demum annos eum dimisit. Timur Resainam adortus cepit; deinde multis hominibus occisis, abductis, crematis pervenit Amidam miseram, qua armis expugnata occidit abduxitque multitudinem infinitam, pueros, puellas, mulieresque pulchritudine lunae similes. Postquam urbem penitus cremavit, irruit in Edessam male fortunatam eamque turpius tractavit atque Amidam. Profectus deinde ad Euphratis ripam, quia rex Aegypti sultanus Barcuc copias suas multumque commeatum exstruxerat, traiicere tamen non potuit. Timur itaque rediens e ripa Euphratis in inferiorem partem campi Arbensis descendit et Mauselam reversus est. Sed filius eius natu maximus Amiranschah venit Amidam, descendit deinde Turabdinum ibique magnam stragem fecit, occidit, abduxit, praedatus est, hominesque in foveis suffocavit. In monasterio Mar Gabrielis Carthamini pari modo trecentos homines et triginta duos monachos una cum episcopo eorum Mar Ioanne suffocavit. Deinde ad vicum parvum regionis Turabdinae Beth Isaac transiit et eos, qui in arce erant, igne obruit. Perforata turri meridiem versus ac direpta irruerunt hostes tanquam lupi sanguinem incolarum sitientes, occiderunt mares et mulieres filiasque captivas abduxerunt, ita ut omnes omnino perirent. Inde Amiranschah in orientem sese convertit ad Gosartam Carduam, a cuius principe Asoddino paulum frumenti et dona expetiit; quo tamen e malo consilio ministrorum frumentum occultante nec cito mittente Amiranschah iratus Gosartam praedari ac depopulari exercitum iussit. Asoddin urbe relicta in montana septemtrionem versus secessit; Gosartam ipsam fluvio Tigride tanquam mari cinctam Mogoli, quia hiems vehemens erat nullo impedimento cohibiti, quasi rivulum traiicerent, intrarunt praedaque abacta incenderunt. Ipsa ornamenta ecclesiae magnae, quae nostra Iacobitana est, omnia spoliaverunt. Gosarta depopulata post viginti septem dies Mauselam ad Timurum descenderunt. Hic autem tempore verno rediens Mardinum die tertio hebdomatis passionis, sive die decimo quarto mensis Nisan oppugnavit. Urbem iam die quinto sacrae coenae sancto captam et occidendo et praedando et captivos abducendo devastavit. Attamen arcem urbis non cepit. Mardino in superiorem Rumaeam regionem ascendit, unde Tabrisum reversus incipiente anno in regionem Sinorum sive Chataeam descendit. Transiecit Indum et magnam praedam, aurum et argen-

tum praedatus est; ipsum regis Indorum filium cepit, quem catenis vinciri iussit. Multos etiam elephantes abducens Samarcandam rediit.

Septem annis post, anno Graecorum MDCCXII, venit Tabrisum atque eripuit castellum Alnadschae sultano Tahero Achmedi Bagdadensis sultani filio, qui cum fortissimus esset et Iberi sive Georgii ipsum affinitatis causa adjuvissent in hac arce quindecim annos commoratus erat; coactus tandem urbem reliquit et ad Iberos aufugit. Timur chanus in Ciliciam progressus cepit Sebastiam, qua in urbe sultanus Achmed Bagdadensis et Cara Josephus Carae Machmudi Turcomani filius versabantur. Quorum mulieres, opes filiosque abduxit; ipsi tamen in regionem Rumaeam recesserunt. Quod cum viderent Sebastienses miseri supplices pro vita sua orarunt; ille vero ne guttam quidem sanguinis sese effusurum esse iuravit. Inde apertam urbem postquam ingressi sunt Hunni insolentes, Timur praecepit ut homines omnes nobiles colligerentur, quo facto foveas fodi illosque viros terra obrui iussit. Facinus a nemine unquam perpetratum! Mulieres et puellas in captivitatem secum ducentes urbem reliquerunt desolatam ac vacuam. Tum Timur copias celeriter Euphratem traiicere ut Halebum oppugnarent iussit. Triduo urbem una cum castello ceperunt eiusque templa diruerunt. Illinc Timuri copiae Hamatham et Emesam contenderunt.

Aegypti rex Malec Alnazer filius sultani Barcuci copiis collectis festinanter Damascum contenderat, quem Timur timens missis legatis pacem rogavit. At ille respondit: hanc pacem tecum scisco, ut, sive tu Aegyptum universam mihi eripias seu ego muhammedanós, quibus bellum intulisti, liberem, te aggrediar. Timur chanus hac responsione dura accepta cum magnus timor eum incessisset per alium nuntium, quem ablegavit, dixit: nihil a vobis exigo praeterquam quod monetam meo nomine cudatis, quo facto in patriam meam revertar; vos autem reges et domini in regione vestra maneatis. Cui respondit rex Aegypti: bini reges ut uni civitati imperent fieri nequit. Dicas vero nobis quaenam sit religio tua; si christianus es christianis tamen non pepercisti, si iudaeus, eos ut incolumes essent non sivisti, si muhammedanus, ecce muhammedanos funditus perdidisti, templa eorum destruxisti, judices occidisti, sacerdotes combussisti. Neque alio modo nisi gladio cras congrediemur. Timur respondit: si ita res sese habet neque aliter componi potest, non crastino die sed in perendinum congrediamur. Tum castra a Damasco, cui valde appropinquaverat, paululum removit et copias, ut illucescente die ad proelium committendum paratae essent, instruxit.

Rex Aegypti quoniam puer erat tredecim annos natus, quinque e servis patris ipsius ab eo deficientes in Aegyptum ut ea potirentur ipsa nocte, qua ad proelium se accingebat, profecti sunt. Dimidia nocte simulatque de iis ipsi relatum esset copiis suis dixit: cito iter instituamus, nam si Aegyptus nobis eriperetur e regno penitus expelleremur; si autem Aegyptus nobis salva manserit, etiamsi Timur chanus Damascum et reliquas urbes diruerit, harum restituendarum facultatem habebimus. Itaque relicta Damasco cum copiis suis in Aegyptum recessit. Timur cum copiis prima luce ad proelium paratis neminem videret sibi occurrentem lento gressu Damascum contendit. Cum nemo ei resisteret et animus nuntio regem in Aegyptum rediisse allato augeretur Mogolicae copiae urbem miseram cinxerunt eamque, quae tota ligno exstructa erat, igne iniecto cumulum cinereum reliquerunt. Abduxerunt, cremarunt, occiderunt multos homines, templumque magnum, quod Omiadarum vocant, funditus diruerunt. Relicta deinde Damasco festinanter Euphratem traiecit Timur et iuxta Mardinum castra posuit. Cuius urbis coenobium occidentem versus situm, quod coenobium novum vel Dir Dschadideh appellabatur, vi expugnaverunt nec cuiquam trium circiter millium hominum, qui ibi erant, pepercerunt. Aggressus vero Mardinum male fortunatam obsedit. Malec Adel Soliman princeps Hesnae Cephae et princeps Arsuni sultanus, qui Sartschuc vocatur, atque Asoddin Gosartae Carduae princeps, hi tres eum opportune adierunt et benevole excepti sunt. Malec Taheroddin autem princeps Mardini, quem captum olim dimiserat, ad eum ex arce Mardinensi non descendit. Quam ob causam Timur chanus iratus urbis moenia, domos, fora, templa, turres destruxit desolatamque reliquit. Tum Bagdadum venit, quam gladii acie funditus evertit. Illinc in regiones suas profectus hiberna Tabrisi et Alataci posuit.

Anno insequenti tanta fuit annonae caritas, ut triticum sexcentis susis venderetur. Anno Graecorum MDCCLXII Gehenschah in regiones Turcorum e familia Othmani oriundorum impetum fecit; penetraverunt usque ad Arsenganum, quam principi ipsius Scheich Hasano eripuerunt. Inde Mardinum venerunt eamque expugnaverunt. Tum triticum mille susis prostabat.

DE TURABDINI VASTATIONE A TIMURO CHANO FACTA.

1394 p. ac.

Anno Graecorum MDCCVI eeteris locis vastatis Timur Amidam quoque cepit omnesque infantes flammis torruit; illinc progressi in regionem Beth Rischiae et Turabdini venerunt. Alii in arcem Cephae, alii in arcem Haitami, alii in arcem novam fugerunt, alii in cavernis sub terra se abdiderunt, quibus in locis fumo iniecto omnes, qui ibi erant, suffocati sunt. Beth Abischai plus quam trecenti homines et Caphar Schamae totidem suffocati sunt. Episcopus Malcus Modiadi et cum eo monachi hominesque multi exstincti sunt. Deinde in Carthaminae monasterium, cuius monachi eximii in spelunca meridiem versus sita, quam vocant Barsicai, occultati erant, venerunt. Qua eadem spelunca, de qua modo diximus, incolae etiam pagorum ceterorum atque Nesibis et Maarae se abdiderant. Quod cum illi scelerati cognovissent dentibus frendentes congregati sunt ac fumum immiserunt, quo omnes suffocati sunt; quadraginta monachi cum episcopo Mar Ioanne, qui est Thomas Severinita, incolaeque regionis circiter quingenti perierunt. Tum regionem penitus vastantes etiam Beth Isaac oppidum vi ceperunt omnesque, quos ibi deprehendebant, occiderunt. E locis, quae praeter Hesnam Cepham omnia destruxerunt, captivi innumerabiles selecti sunt. — Postea fames et pestilentia per omnem regionem, ubi profecti erant, grassatae sunt.

Anno Graecorum MDCCVII Turci et Malecoladel princeps Hesnae Cephae bellum gesserunt. Eodem anno Gasaroddin a principe Mardini deficiens castellum Baracheh cepit et omnes pagos circumiacentes vastavit. Itaque tota regio occidentem versus sita mansit vasta mansitque hic lupus rebellis in omnibus viis insidiator.

Anni Graecorum MDCCIX Elule extremo Bedaroddin Haitami praefectus Ceritha coenobiolo in campo Arbensi sito atque incolis potitus est. Quem equis insecutus Scheich Muhammed Cerithae princeps fugavit, omnibus dispersis multisque occisis impedimenta, arma, vestimenta haud pauca spoliavit, ipsumque Bedaroddinum et principem Malcum Severinitam aliosque prehendit, quos tamen postea dimisit. Bedaroddin postquam diu moratus est Hesnam Cepham ascendit, ubi ictu teli mortuus est.

Anno Graecorum MDCCXI Cara Iosephus Turcus castra cepit Arabum, qui vocantur Dogaraei, eosque simul atque principem ipsorum in silva quadam et arce Gabar

detinuit. Carae Iosepho stipendia et arma Halebo, Damasco, aliisque locis allata sunt. Hoc eodem anno Esaias presbyter itineris in terram sanctam promissionis faciendi consilium cepit, sed quoniam viae praeclusae erant opportunitas proficiscendi ipsi defuit. Cum Mardini erat, patris nostri Mar Athanasii orientis maphriani mortem audivit.

Anno Graecorum MDCCXII dissidium inter Curdos, qui Gischaei appellantur, ortum est, quorum alii Mardini principem sequebantur, alii vero principem Hesnae, cuius in potestate essent. Capta Hadathi arce ibi quinque menses manserunt, dum iis a principe Hesnae Cephae stipendia afferuntur. Postea iis erepta est. Turci etiam, qui vocantur Beth Cuth Lubag in regionem Mechalem impetum fecerunt. Quos Malecoladel Hesnae princeps persecutus nonnullos occidit, alios magna praeda erepta in captivitatem duxit, ceteros e regione ipsorum fugavit. Inimicitia gravis inter principem Hesnensem et Mardinensem exstitit, quod odium ob mulierem ortum erat.

Anno Graecorum MDCCXIII multae locustae et muscae ubique locorum apparuerunt, quae herbas, vineas, uvas omnes devorarunt atque ab hominibus clangore et fumo depulsae sunt.

Anno Graecorum MDCCXIV Hesnenses regionibus Beth Rischiae, Maarae et Nesibis potiti sunt. Quae urbes pariter atque Hebab, Arbu, et monasterium Mar Simeonis Arbensis dirutae sunt. Hieme huius anni Malecoladel Hesnae Cephae princeps equo decidit, quo casu eius os in obliquum distortum est, ita ut spectatoribus horrori esset.

Anno Graecorum MDCCCXIV mense Hesiran nubis alba columnae similis medio in aere per horam quotidie apparuit, quam homines omnes viderunt. Eiusdem anni die Mar Iacobo sacro mensis Thamus vicesimo nono tonitru valde ingens ante meridiem exstitit, quocum nubes alba cum nec nebula nec pluvia in aere erat coniuncta est. Quod tonitru rugitui simile circiter horam duravit. Per totum diem usque ad Gosartae campum sonitus auditus est, ita ut multi homines terrefacti se prosternerent. Talibus signis Deus ad bonam frugem quidem nos excitavit, sed animus noster insolens et pertinax nec resipuit nec fractus est. Dominus ne nos pro malitia nostra tractet sed potius pro magna sua clementia. Amen; sit eius animus misericors!

PERGIMUS PAUCA EX HISTORIARUM LIBRO DESCRIBERE.

Anno MDCCV Timur chanus maledictus in loca Ciliciae, q. e. Sisi, septentrionem versus sita et Mesopotamiae loca profectus est eaque devastavit. Deinde urbem Samacardam et in terram suam sub sole oriente sitam rediit.

Anno MDCCIX coenobii Cerithae in planitie siti obsessio facta est. Bedaroddin arcis Haitami praefectus occisus est et princeps Malcus Severinita eiusque socii fugati sunt.

Anno MDCCXII Timur chanus claudus omnia loca Babylonis, Arbelae, Mauselae, Gosartae Carduae, Mardini vastavit. In monasterio Carthamini homines quingenti in Barsicai, quae est spelunca subterranea, suffocati sunt. Monasterii etiam episeopus una cum quadraginta monachis exstinctus est. Oppido Arbu, quod Beth Rischaeorum est, propter hominis iusti Behnami Schatti episcopi preces, qui ibi versabatur, nihil adversi contigit. Hic enim pro oppidi incolis sese devovens coram Timuri chani filio se provolvit petiitque ut incolarum oppidi misceretur, et a Timuri chani filio sudarium signum accepit. Misertus eorum Timur chanus illinc transiit Mardinum, qua urbe capta Amidam, Edessam, Halebum devastavit et Damascum, ubi magnum Omiadarum templum incendit. Deinde capta etiam urbe sancta in Aegyptum venit; tum cum Aegypti principe contendit sultano Barcuco, qui et claudus iste infidelis homo mutuas epistolas miserunt.

Anno MDCCXVI lues acerbissima Beth Manaem fuit, qua multi homines, infantes, pueri, viri perierunt.

Anno MDCCXVII motu gravi terra ita concussa est, ut multa oppida corruerent; tum homines in cavernis se occultaverunt.

Anno MDCCXVIII Tescheam Syrus Mameluucus ex Aegypto veniens cum Othmano Turco sub urbe Amida pugnavit. Victus Tescheam cum sociis suis contendit in Syriam.

Anno MDCCXXIV magna ubique locorum pestilentia exstitit, qua Adi Severinita presbyter Beth Codeschi et cum eo quadringenti homines consumpti sunt.

Anno MDCCXXVII porta templi monasterii Carthamini combusta, quotquot in templo erant, in captivitatem abducti sunt. Cista dexterae Mar Gabrielis, ornatus, cruces, calices, phialae a Curdis Taschlachensibus maledictis ablatae sunt. Hoc quoque anno ecclesia oppidi Capharsae direpta est, ex qua martyris Asasaelis simulacrum a Curdis maledictis ablatum est. Eodem anno Hannah presbyter e familia Malci principis mortuus est.

Anno MDCCXXVIII Raban Iacobus stylita ad Beth Severinum a Curdis Garuditis occisus est, qui e stirpe Hadlensi ortus patris nostri patriarchae Behnami praeceptor fuerat.

Anno MDCCXXIX maphrianus Behnam Schatti Arbensis obiit.

Anno MDCCXXX Denha princeps cum sociis suis et Isa princeps Malci principis filius et princeps Malcus Severinita a militibus Schigarensium occisi sunt.

Anno MDCCXXXI Othman cum Alexandro Carae Iosephi filio ad aquas Saphanae dimicavit; Othman cumque ipso Hesnenses victi sunt.

Anno MDCCXXXII febri morboque ardente multi homines perierunt; Beth Severini centum septuaginta homines, septuaginta tributarii, presbyter Adi affinis Esaiae presbyteri, et Iesus presbyter Sophae filius, et Ioannes presbyter Beth-Gazmazensis. Hoc anno Raban Barsuma Maadensis orientis maphrianus inauguratus est.

Anno MDCCXXVI principe Hesnae Solimano Iubita atque Veziro ipsius mortuis Solimani filius Aschraph imperium tenuit. Pestilentia eodem anno ubique locorum exsistente presbyter Esaias magister Severinus praeterque eum quingenti homines, quinque presbyteri et viginti quatuor diaconi mortui sunt. Quatuor novi presbyteri uno eodemque die inaugurati aegrotarunt, obierunt.

Anno MDCCXXXVII Beth Severino a militibus Sendorum capta direptaque princeps Asis occisus est.

Anno MDCCXXXIX aestus ingens fuit, quo botryes uvis iam perfectis penitus exaruerunt. Quo anno nullum defrutum nec debs neque uvae passae nec vinum fuerunt; postea per quinque annos fames gravis exstitit. Modius tritici sex susis, modius fabarum sedecim susis venditus est; cicerum, lentium et milii viginti quatuor susis.

Anno MDCCXXXXI Abdallah Bochtensis Gosartam Carduam tenuit ac montes insulae circumiectos occupavit.

Anno MDCCXXXXII Beth Severini dira pestis exstitit, qua quingenti homines et duo presbyteri Ioannes Nazeri filius et Iesus principis Ioannis filii principis Iesu Hendusi filius extincti sunt.

Anno MDCCXXXXIII Mardinum Nazero Emiro ex stirpe Carae Iosephi orto derepta est, cum Othmanus Turcus et filii Hamsae et Ali Begi Nazerum aggressi essent. Mardino expugnata Nazerus Emirus, qui ibi fuerat, Othmanum persecutus filium eius sultanum Hamsam cepit eumque vinculis collo iniectis in arce Mardinensi inclusit. Postea Othmanus altera vice Mardinum turba militum magna cinxit. Nazerus turbam Othmanicam insecuturus pro consuetudine sua egressus est. Mulieres autem et servi Nazeri, cum Hamsam Othmani filium iuvenem esse pulcrum et statura procera vidissent, simulac Nazerus ut cum turba Othmanica dimicaret egressus erat capti Hamsae amore in arce Mardinensi uno ore exclamaverunt: sultanus Hamsah Othmani filius vivat. Nazero victo eiusque sociis, cum arcem Mardinensem ascendere vellet, portae sunt praeclusae neque patefactae sunt. Othmanus Emirus ad portam occidenten versus sitam erat, Nazerus autem et qui cum eo erant sub porta, quae Bab Dschadid appellatur, pugnabant. Unde cum servis suis, qui vestes proiecerant et capita detexerant, in planitiem aufugit. Ab hoc tempore Turci Mardinum, quae familiae Artaci subiecta erat, ceperunt; quam ob rem inimicitia inter eos exorta est. Hoc anno sultanus Aschraphus Solimani filius iuxta Tigrim Baschiriae, cum precabatur, occisus est, cui filius Malec Camel successit. Arx Haitami a Curdis Garuditis eversa est.

Anno MDCCXXXXIV regio nostra Haitami a sultano Hamsa Othmani Turci filio vastata est; qui omnes Beth Severini incolas in captivitatem abduxit et in regionem Mardinensem transtulit, donec praefecti Severinitas illos a sultano Hamsa magno pretio redimerent. Vezirus Hesnae rusticos ad oppidum reduxit.

Anno MDCCXXXXVIII Aspahan Carae Iosephi filius ab Hamsa Othmani filio atque Hesnensibus in campo Arbensi victus est.

Anno MDCCXXXXIX lues in tota regione nostra fuit parva, qua pueri admodum pauci perierunt.

Anno MDCCLII episcopus monasterii Barzuma Caschua Manamita a Curdis Taschlachensibus maledictis occisus est.

Anno MDCCLIII Aspahan venit vastavitque oppidum Naharvanum in regione Bochtensium.

Anno MDCCLIV patriarcha Simeon Sobdae Manamitae filius Hierosolymis atque alius patriarcha Henoch Invardensis Zalachae mortui sunt. Quo anno Zalachae Cauma Severinita Gapheli filius patriarcha inauguratus est.

Anno MDCCLVI sultanus Hamsah Othmani filius et Aspahan Carae Iosephi filius obierunt.

Anno MDCCLVII Babylon a Gehenschah Carae Iosephi filio valde desolata et direpta est.

Anno MDCCLIX Ali Garsa Ganita dominus arcis Hadathae ab Emiro Achmedo Naphthae filio Haitami arcis domino victus est.

Anno MDCCLX pesti gravissima, intestinorum morbo, ubique locorum exsistente oppido Beth Severini quingenti sexaginta homines perierunt, presbyter quoque Cauma Iacobi filius et cum ipso viginti diaconi mortui sunt.

Anno MDCCLXI Mardinum a Turcis Mogolis e familia Gehenschah expugnata est. Cum emirus Rostam Beg Tercani filius ob antiquam quae intercedebat inimicitiam urbem obsidione iterum eripere vellet, Hasan Beg Othmani filius eiusque frater Gehanchir Tercani filium proelio commisso vicerunt et occiderunt simulque omnia impedimenta ac praedam ceperunt.

Anno MDCCLXII sultanum Malec Alcamelum Hesnae dominum Malec Nazer filius interfecit eiusque imperium annum unum tenuit. Imperium tamen ei non mansit. Beth Manaem ab Hesnensibus occupatum est. In regno Hesnensium, qui sibi invicem adversabantur, rixa et contentio fuit. Malec Caleph ex urbe Hesna Cepha egressus Sered emiro Abdallae Bochtensi eripuit eiusque filium Nazeroddinum occidit. Malec Hasan Beth Severinum oppressit. Malec Macarem et Malec Salim sultani Malec Cameli filii, qui a filio suo Nazero interfectus erat, ad Haitami arcem venerunt, ubi ab emiro Hadschi On, qui ibi erat, excepti sunt. Hinc omnes reges, qui congregati erant, consilio capto arcem Hesnae noctu occuparunt et fratrem suum Malec Nazerum sociosque eius nemine resistente occiderunt. Successit Nazeri frater Malec Achmed.

Anno MDCCLXIV Invarda a Turcis ex Othmani familia Mardini dominis occupata est. Bochtenses Beth Severinum nocte secunda mensis Elul expugnantes quatuordecim viros et duodecim mulieres occiderunt; deinde Meidu, Beth Isaac et Arban vastarunt, quo facto agmen Bochtensium in regionem suam rediit. Hoc anno Hesnenses Gosartam Carduam descendentes regionem depopulati sunt multosque Bochtenses occiderunt.

Anno MDCCLXV Malec Caleph Seredo venit ascenditque Hesnam Cepham, ubi in culmine sive turribus super ecclesia Mar Zachaei Iacobitarum erectis commoratus est. Malec Achmed sultanus filius sororis eius Turcos e stirpe Hasani Beg permovit, ut

Calephum obsiderent, qui ab illis extra urbis moenia et a domino intus obsessus media urbe mansit. Triticum, frumentum, alimenta et oves e toto agro Hesnensi ei afferebantur, qui trecentos milites secum habuit. Die quodam sultanus Malec Achmed Turcis, qui urbem cingebant, insidias struxit dicens: venite, ascendite ad me in arcem ab alia parte; tum descendemus et copiis meis Malec Calephum ex urbe expellemus; quo facto urbem vobis dabo, quia copiae ad eam tenendam mihi non sufficiunt; milites enim me deserentes redierunt. Hoc viro expulso benigne mecum agatis vobisque locus cedetur. Postquam Turcorum et Hesnensium circiter mille militum, ut Malec Calephum caperent, ex arce descenderant, aditus sub ecclesia Mar Zachaei illis praeclusus est. Caleph, qui ab urbis civibus valde diligebatur, servos suos et vicinos advocavit, quibus collectis Turcos et Hesnenses, qui contra eum exstiterant, cepit et exutis vestibus atque armis detractis per urbis portam, quae Bab alzur appellatur, emisit dicens: abite, domino vestro Hasano Beg rem narrate. Nemo eorum occisus est. Illinc exercitus turcicus abstinuit et, cum a Maleco Caleph victus esset, domum rediit. Turci in agrum Hesnensem reversi diripuerunt, spoliarunt et fumo suffocaverunt multos incolas Estarchami, Sasae, Elianae, Hahae, Zalachae, Batenae, Capharae et Caphar-Schamae ac totam regionem Hesnensem depopulati sunt.

Anno MDCCLXVI Malec Caleph Hesnae Cephae, quam ceperat, Malec Achmedo sororis suae filio omnibusque eius sociis occisis imperium tenuit. Tumultus, bella, terrores magni, fames et penuria fuerunt, adeo ut quidquid cibi magno pretio venderetur.

Anno MDCCLXVII patriarcha Zalachensis Cauma Severinita et Behnam Hadlensis, qui sedem Mardensem occupaverat, mortui sunt. Etiam maphrianus Barzuma Maadanensis in coenobio Gubae B. obiit. Mardini Raban Caleph, filius sororis maphriani Barzumae et Zalachae Raban Iosua Invardensis filius Galli inaugurati sunt. Asis filius Calephi sororis episcopus Gosartae Carduae inauguratus est.

Anno MDCCLXVIII filius Tercani Emirus e familia Carae Iosephi altera vice Mardinum atque Amidam urbem diripuit. Praeclusis viis in locis tumultus ab eo excitati sunt. Hasan Beg e Lisonis monte eum tanquam leo ingressus vicit occiditque iuxta portam Amidae urbis. Multi eius milites occisi sunt, alii praeda et impedimentis amissis fame debilitati, detecti capita, miseri in patriam redierunt. Hoc anno Hesnenses in proelio cum Bochtensibus commisso victi eorumque quinquaginta homines occisi sunt atque Hadschi On, Emir Othman et Barudi. Bochtenses iterum impetum facientes e Curdis Garuditis decem homines Beth Asgae occiderunt. Bochtenses expeditione

denuo facta Meidu, Beth Isaac et Arban vastarunt. Meidu duos presbyteros Behnam et Malcum nec non multos alios occiderunt, Arbani duos presbyteros Behnam et Adi, diaconum Abunazerum una cum quadraginta hominibus; foeminas liberosque in captivitatem abduxerunt.

Anno MDCCLXIX lues ingens et dira Gosartae Carduae fuit, qua multi christiani et muhammedani perierunt. Consumptus est Emir Abdallah Amidae dominus, qui Hesnenses malitia magna afflixerat atque inimicitiam cum iis usque ad mortem suam alucrat. Quo anno sultanus Malec Caleph princeps Hesnae Cephae Gosartam Carduam veniens totam eius regionem incendiis ac praedationibus vastavit. Octo lapides nigros a porta Gosartae oppidi, quae appellatur Aschimtha, auferens sub throno suo in arce Hesnae Cephae posuit.

Anno MDCCLXX Emir Achmed Bochtensis oppugnavit Gosartam Carduam eamque Emiro Ibrahimo Emiri Abdallae filio eripuit, qui inde expulsns in arcem Phenech, ubi pater ipsius mortuus est, aufugit. Hic Emir Achmed Bochtensis eiusque fratres in castellis montium Carduae commorabantur; cum Emir Abdallah mortuus esset, filiis eius Gosartam deripuit et pacem gravem se inter et Malec Calephum Hesnae urbis principem in quinque annos composuit.

Anno MDCCLXXI arx nova Machlemitis a Turcis Hasano Beg subiectis erepta est. In locum patriarchae Iosuae Invardensis, qui mortuus erat, Zalachae Asis filius Sobtae Basiliensis patriarcha inauguratus est. Hahac etiam episcopus Mubarech, Gosartae Carduae episcopus Asis filius sororis patriarchae Calephi, Cartaphratae episcopus Alexander, Maipharcatae Abdolmesich inaugurati sunt.

Anno MDCCLXXII Hesnenses ad portam Gosartae Carduae accesserunt; Bochtenses exeuntes cum iis pugnam pugnarunt, qua Hesnenses victi et plus quam centum viri occisi sunt. Hoc anno Emir Ibrahim Emiri Abdallae filius ab Emiro Achmedo Bochtensi e castello Phenech expulsus est. Arce expugnata is Emirum Ibrahimum eiusque filios, quos ceperat, igne combussit. Eodem anno Malec Caleph Bochtensibus urbem Sered eripuit, cuius causa mutuo bello viginti annos dimicaverant et homines multos invicem occiderant.

Anno Graecorum MDCCLXXIII praefectus Hesnae Malec Caleph eiusque filii Malec Musa et Malec Harun a filiis avunculi sui Maleco Iobo et eius fratri Maleco Sainolabdino occisi sunt, sed tamen illi imperium non stetit. Eodem enim anno Hasan Beg Turcus urbem Hesnam ab initio Teschrin mensis usque ad initium Hesiran tenuit,

omnia eius castella oppugnavit, Hesnam Hesnensibus eripuit ibique sultanum Chalilum filium suum regem constituit. Hasan Beg etiam Malecum Iobum dominum Hesnae Cephae eiusque fratrem Saiuolabdinum et omnes emiros Hesnensium occidit. Reliquis autem ex Hesna Cepha emissis atque Amidam contumeliose perductis urbem Sered oppugnavit. Hoc anno arx Haitami ab Emiro Turco servo Hasani Beg expugnata est, qui uno oculo privatus Corchalil appellabatur. Cum Emiro Achmedo Naphtae filio coeco eam eripuisset, Curdos maledictos Taschlachenses et Garuditas et Machlemitas, quos arcessiverat, diripere, vastare et emirum illum coecum, qui erat in arce, interficere iussit. Turcus hic luscus Chalil Beg, qui iuxta urbem Servan castra posuerat, quotidie diluculo adveniens dominum arcis Haitami impugnavit, et Curdos e servis emiri arcis coeci abduxit atque occidit. Principes arcis egredientes regionemque depopulantes occiderunt christianos. Emirus arcis agmen militum oppidum Beth Severinum die secundo medii ieiunii misit, qui ibi tres viros occiderunt ac multos captivos vinctos in arcem abduxerunt, quorum quemque magno pretio vendiderunt. Multitudo foeminarum et parvulorum in arce commorata est, qui bellum et turbas veriti illuc, ut servarentur, confugerant. Hesna Cepha ab Hesnensibus expugnata Turci toti regioni imperaverunt; praefectus maledictus, qui in arce Haitami erat, vir coecus et rebellis, Curdos arcessivit eosque incolas regionis sine misericordia praedari, occidere et spoliare docuit. Omnes, qui Turcos veriti in arcem convenerant, mulieres, parvulos, filios filiasque, cum sultanus Hesnae occisus esset, praefectus Haitami oppressit. Itaque Haitami praefectus ab Hesnensibus et Turcis defecit et omnes, qui triticum, hordeum, debs, uvas passas, fruges atque herbas in arcem afferebant, oppressit harumque rerum possessoribus nihil dedit; quin mulieres, adultos, parvulos et infantes magno pretio vendidit. Quo facto Turcos iureiurando compulit, ne ipsum laederent, atque arcem Haitami iis dedit. Quod regionem nostram multis malis afflixit, deus ei ne parcat. Hoc anno terrae motus et tremores ter quaterve propter multa nostra peccata exstiterunt, ita ut in locis moenia, aedificia, domus et oppida multa corruerent.

Anno MDCCLXXIV locustae multae ex oriente sole advenerunt et muscae exstiterunt. Venerunt usque in Aegyptum, comederunt semina, vineas, fructus, arbores, etiam herbas nec quidquam in superficie terrae reliquerunt viride. Vineae, fructus et arbores a locustis abrosae et devoratae defecerunt.

Anno MDCCLXXV Hasan Beg Turcus servo suo Chalilo Beg, qui hac in regione habitabat, mandavit, ut gladium quasi iudicii decretum inferens in Curdos e gente

Taschlachensium destringeret; occidit atque exstinxit eos nulla misericordia affectus. Hoc anno presbyter Adi Severinita inauguratus est eiusque socii.

Anno Graecorum MDCCLXXXI Turci e stirpe Hasani Beg Gosartam Carduam venerunt, ut urbem eiusque regionem Bochtensibus eriperent. Curdi rebelles adorti sunt Turcos, attamen victi tergum ad fugam verterunt.

Anno MDCCLXXXII Turci cum emiris nobilibus Gosartam Carduam multis copiis oppugnaverunt et castra sua coram ea fixerunt, contra quos Bochtenses omnes domini Gosartae, sive Curdi, ingenti exercitu exierunt. Deus, cuius benignitati sit laus, quod servos suos christianos a Curdis dirum in modum oppressos non neglexerit, gentem Bochtensem in Turcorum manus tradidit, qui in eos stragem maximam ediderunt atque impetum facientes eos ab hoc emiro ad illum profligarunt. Paucissimis tantummodo servatis ceteros occiderunt, quorum circiter mille hominum fuerunt; reliqui aufugerunt et semet ipsos in mare proiicientes mersi sunt. Turcis autem, qui urbem Gosartam ascenderunt, nemo restitit.

Anno MDCCLXXXIII commissa sunt proelia vehementia caedesque multae inter Hasanum Beg Turcum et Syros pro urbe Bira ad litus Euphratis fluvii sita, ubi plus centum millia hominum occisi esse dicuntur. Hasan Beg Bira non expugnata victus cum exercito suo in patriam rediit.

Anno MDCCLXXXV ecclesia magna Beth Severini oppidi vastata penitus corruit. Eodem anno omnes oppidi incolae consilium ceperunt mittendi duos presbyteros Mardinum, ut architectos ad aedificandam ecclesiam conducerent, presbyterum Adium et presbyterum Iosephum; venerunt ad patriarcham Calephum, a quo duos architectos expetierunt, quos hic una cum filio sororis ipsius Basilio maphriano Asiso misit. Incolis urbis operam magnam navantibus ac filiis mulieribusque, etiam Asiso Sobtae filio Turabdini patriarcha omnibusque regionis episcopis advenientibus aedificium magna celeritate exstructum est. Inchoatum enim erat medio Nisan, finitum vero tectumque impositum est Hesiran mensis die vigesimo secundo; cum autem paulum negligentiae et discordia inter architectos et incolas propter contignationem tecto suppositam exstitisset, fractis tignis, postquam tectum perfecerunt, corruit, quo facto quindecim homines praeter duos monachos et presbyterum occisi sunt. Contignatio enim, quam pro negligentia columnis non sustentavissent, confracta decidit. Eodem tempore murum inter templum et altare fractum ac reliquias sanctorum in muro, cistam nempe magnam ex marmore albo factam, in qua corpus Mar Dadi depositum erat, invenimus, eiusque deficiente operculo

urnam, cui inscriptum erat: haec est cista corpusque Mar Dadi; et cistam aliam parvam lapideam, cui inscriptum erat: haec est cista Mar Asii; et reliquiae inerant. Alii cistae e ligno nigro factae, cui reliquiae inerant, inscriptum erat: haec est cista Mar Achi. Post tristitiam oppidi incolis, qui propter mortem istorum et ecclesiae destructionem afflicti erant, hae reliquiae repertae, quia nos vel unam harum reliquiarum habere nesciveramus, magno solatio erant. Etiam sancti Mar Dadi res gestas ignorabamus; eum e discipulis Mar Eugenii unum esse suspicabamur, donec inquisitione curiosius facta monachi Nestoriani nobis narraverunt, in agro Tabriseno eius monasterium reperiri ibique eius historiam asservari. Quo audito monachus quidam nostrum, nomine Rabani Gabrielis e gente Sephasia surrexit et zelo inflammatus Sidosam oppidum Nestorianorum in agro Tabriseno situm abiit seque in monasterio Mar Dadi anachoretam ecclesiae Nesibis urbis simulans honorifice exceptus est. Qui intra septem dierum spatium narrationem sancti Mar Dadi a se descriptam nobis attulit. Ipsi enim ab aedituo, eam ut perlegeret, sibi expetenti magnus liber historiarum, quarum multitudo in eo erat, oblatus est, quem descriptum nobis attulit. In quo invenimus sermonem suavem et miraculorum multitudinem. Tum Iesus presbyter monachus filius presbyteri Esaiae ex narratione illa ordines, gratiarum actiones, hymnos et preces, cum cultus quo modo instituendus esset nesciremus, sibi composuit. Postea murum inter altare et templum in integrum restituimus ac reliquias in muro, ubi fuerant, posuimus; urnam autem Mar Dadi in cista argentea, quae eius fuerat, collocavimus. Cistam vero Mar Achi aliamque lapideam intra murum demissas in parte superiore e regione incisionis superioris occultavimus. Oppidi incolae altare et templum perfecerunt omnique supellectile exornarunt, etiam supra altare tholum ligneum vel sanctum sanctorum interius perpulchrum perficere presbyterum Adium fabrum lignarium Esaiae filium iusserunt.

Anno MDCCLXXXVIII patriarcha Asiso Sobtae filio mortuo homines insolentes coecique duorum gubernatorum causa inter se dissederunt. Cum concordes non facti essent, alii patriarcham Schabum Arbensem, hominem praeclarum, senem viribus carentem elegerunt, alii Ioannem Invardensem, qui Gargarae episcopus fuerat, cum multa dona inter nobiles distribuisset, patriarcham constituerunt. Alter Zalachae, alter Modiadi habitavit. Christiani regionis nostrae Turabdinae per illos gubernatores, qui aristas pascui sibi ipsis depascebant, magna tristitia affecti sunt. Eodem anno Hasanum Beg Turcum Othmani filium secutus est filius Iacobus Beg, cuius iureiurando dato Christianis pax longa fuit. Presbyter Malcus Severinita filius

sororis Rabani Iesu, qui filius presbyteri Esaiae defuncti e gente Gagscham erat, mortuus est.

Anno Graecorum MDCCLXXXIX dissidio inter reges Georgiorum orto Corcur Beg Hasano Beg Othmani filio, cui promisit se regiones potestati suae subiectas ei traditurum esse, persuasit, ut collectis copiis Turcicis regiones Georgiorum invaderet; quo facto ecclesias ac monasteria diruit, captivos abduxit, vasa sancta, cruces, calices et phialas eripuit. Occisi sunt sacerdotes, diaconi multique monachi, abducti viri, pueri et infantes innumerabiles, quorum christianorum alios vendidit, alios superstitionem muhammedanam amplecti compulit, ceterosque in servitutem abduxit. Ab illo tempore et ob illud peccatum morbo gravi percussus laboravit et mortuus est. Huic successit filius Iacobus Beg, cui, postquam fratrem suum sultanum Chalilum occidit, imperium admodum stetit.

Anno Graecorum MDCCLXXXX Syri et copiae Aegyptiacae innumerabiles Edessam urbem Othmanidarum obsederunt, quamobrem regio Iacobi Beg, Edessae, Amidae, Mardini, Badlisi, Hesnae Cephae, Mauselae et Gosartae Carduae tremore magno et terrore affecta est. Syri Edessam oppugnantes in Turcos pugnaverunt, qui inimicitia mutua inveterata cum illis bellum gerebant. Oppugnaverat enim per annum Hasan Beg pater Iacobi Beg urbem Syrorum Biram ad ripam Euphratis sitam, sed tamen ea, quamquam fossam sub muro ad urbem intrandam foderat, potiri non potuit. Postquam exstructis turribus eam multis malis affecit, ipsa tamen non expugnata multisque hominibus amissis rediit; deus enim urbem iis non concessit. Aliquot annis post Syri, ut ob Biram vindictam peterent[ur], Edessam iuxta Euphratem et in vicinia urbis suae Birae sitam oppugnarunt. Quos ingens Turcorum exercitus, cuius numerus sexaginta millium atque iam maior erat, validi et bello exercitati viri Soliman Beg, Beiandor Beg, Chalil Beg, Curchemas Beg, Sahrus Beg, Caled Beg, Navar Ali Beg impugnaverunt. Quatuor menses invicem pugnatum est. Sed Syri, quippe quorum nonnulli vicini essent et famis causa fugerent, imminuti sunt, illi vero, quibus Iacobus Beg imperabat, cum media in terra sua essent, numero aucti sunt. Deinde pro voluntate divina initio Chanun mensis prioris inter eos proelium commissum est, ex quo Syri, in quos Turci tanquam leones in gregem rugiebant, fugientes locum cesserunt. Dux eorum, qui appellabatur Basch, atque una cum eo circiter mille virorum occisi sunt, qui omnes auro, argento et ferro armati erant; spoliaverunt eos tot equis, vestimentis et armis, ut hae res numerari non possent, captivorum vero plus quam mille abducti sunt. Talem victo-

riam deus, cuius benignitas laudetur, Turcis dedit. Syri bellum cum Turcis e gente Othmanica gerere desinentes ad Rumaeos sultano Muhammedo filio Othmani subiectos, qui in regionibus interioribus Tocati versabatur, se contulerunt. Sultanus Muhammed Rumaeus, ut Hierosolyma aggrediens magnum tholum, quem reges christiani e familia Constantini aedificaverunt, destrueret, sibi proposuit; itaque rex Rumaeus etiam atque etiam a sultano Aegypti veniam petiit sepulcrum Messiae et tholum magnum christianorum Hierosolymis destruendi. Hic autem eam recusavit dicens: cur aedem precibus sacram christianorum, unde argentum multum mihi redit, destruere vis? Nolo igitur, inquit, tibi concedere.

Quovis anno Aegyptii ac Rumaei invicem congredientes bellum mutuum sibi intulerunt. Rumaeorum primum victorum septuaginta millia, deinde triginta millia occisi sunt. Franci e regione superiore et Aegyptii ex inferiore advenerunt ac Rumaeos singulis annis superaverunt. Tertium Franci et Aegyptii eorum octoginta millia occiderunt multasque Rumaeis urbes eripuerunt; sed tamen numerus eorum, quippe qui pulveri terrae similes essent, non imminutus est. Itaque inimicitia mutua erat et Aegyptii Rumaeos, ne manus ecclesiae resurrectionis et tholo super sepulcro Messiae exstructo iniiciant, usque ad hodiernum diem victoria restringunt.

Anno Graecorum MDCCLXXXXVI Soliman Beg filius Bigani, vesirus sultani Iacobi, ab Iacobo Beg sultano filio Hasani Beg iussus est, ut in montes asperos Carduos et regionem Ammodiae profectus Curdos maledictos, qui a sultano Iacobo defecissent, inde expelleret. Tum Soliman Beg exercitum magnum ac copias innumerabiles collegit, quia emirus Ammodiae, cuius nomen Hasan filius Saiphoddini erat, omnes montes circumdedit eosque militibus validis ac copiis innumerabilibus implevit. Rarissima tantum proelia cum iis commisit; duos autem annos ibi moratus est, quo tempore loca Curdorum occupavit vel inclusit. Primo castellum Acar cepit atque in eo Phir Machmudum dominum arcis Phenech collocavit. Rusticos huius regionis eosque, qui vel sementem faciebant vel metebant, non laesit nec quemquam in opere perficiendo turbavit. Deinde Schusch castellum cepit. Principes castellorum et arcium in montibus Ammodiae, cum illum obsessorem eiusque exercitum permagnum viderent, e castellis suis descendentes ea Solimano Beg dediderunt. Illinc profectus Ammodiam urbem emiri Saiphoddini munitam et in montibus praeruptis sitam obsedit. Postquam diutius anno eam frustra oppugnavit, grave bellum gessit multasque balistas contra eam erexit. At oppidani e parte superna lapides magnos deiecerunt multosque occiderunt homines.

Anno MDCCLXXXXVIII, cum urbem expugnare non posset, cum copiis suis in campum Arbensem nullis hominibus, sementibus vel vineis laesis transiit. Venit deinde pacatus Nesibin et Mardinum ibique mandatum dedit gravissimum, ne haec loca a militibus affligerentur. Inimicitia inter eum intercessit et Golium Beg emirum, qui in planitie coram Curdis et Turcis, qui oves pascebant, sedem fixerat. Cum enim sultani Iacobi, cui subiectus erat, imperium abnueret, neque ad eum salutandum biennio profectus esset, Soliman Beg ira incensus ei bellum intulit, quod duos vel tres menses duravit; pugnatum est ad Tigridem Baschiriae, ubi Soliman Beg Golium Beg vicit atque occidit.

Anno MDCCLXXXXIX sultanus Iacobus Beg obiit, cui successit Baisancor Beg. Orto dissidio in regno Mogolico Zophi Chalil contra Amirsah Ali filium sultani Chalili exortus eum suffocavit; quo facto filii Hasani Beg omnesque eorum reges Mesich Beg, Iosephus Beg, Maczud Beg, Budag Beg, Calig Beg, qui erant numero viginti reges, odio inflammati in Zophi Chalilum impetum fecerunt, sed victi et occisi sunt. Soliman Beg, cum regnum Mogolicum scissum esse ac tantummodo paucos vel infantes e stirpe regia restare intelligeret, occiso Golio Beg Zophium Beg impugnavit, eum vicit filiosque eius, qui numero erant viginti, interfecit. Cepit etiam sultanum Baisancorum, qui equo deciderat, et eum equo impositum ad tentorium suum secum duxit atque honorifice excepit. Rustamum Beg filium Maczudi Beg filii Hasani Beg, quem ceperat, necare nolens in vincula in castello Alnadschae coniecit.

Anno Graecorum MDCCC sultano Baisancoro duce eiusque vesiro Solimano Beg regnum Hasanitarum incolume stetit.

Anno Graecorum MDCCCI Georgius episcopus monasterii Mar Gabrielis cum discipulo suo Rabano Stephano urbem sanctam profectus de Arabibus solutis denariis aureis ducentis aedes super ecclesia Syrorum Deiparae sacra emit in usum commeatuum et peregrinorum, hominum religiosorum, qui a sepulcro Messiae sancto salutem exorabant.

Anno MDCCCIII Adi Severinita presbyter eiusque filius Cauma et monachus Raban Schabo Zalachensis et presbyteri Gabriel et Ruben Severinita urbem sanctam contenderunt una cum multis Severinitis et Chodscha Hasano Mardinensi emiro, qui legatus sultani ad Solimanum Beg in Aegyptum cum donis pretiosis et epistolis, quibus pax declararetur, et filio suo magnum mercatorum commeatum secum ducens missus fuerat. Cum enim inter Aegyptios et sultanum Mogolorum e familia Hasani Beg inimicitia gra-

vissima ex illo die, quo Syri Edessam obsidentes a Mogolis Hasanitis duce ipsorum occiso Bascho victi essent, exstitisset, Baisancor sultanus Chodscham Hasanum legatum cum multis copiis, ut pacem cum sultano Aegypti stabiliret, in Aegyptum misit. Hic legatum honorificentissime excepit eique septingentos denarios aureos ac dona pulchra filis aureis texta et omnibus eius servis dedit. Chodscha Hasan legatus presbyterum Adium eiusque socios, qui eum in itinere Hierosolymitano comitabantur, magnis beneficiis instruxit, et nemini proficiscentes vel unum daricum dederunt; legatus enim Chodscha Hasan eiusque servi eos magna liberalitate usque ad urbem Ramlam sustentaverunt. Illic emirum Hierosolymitanum urbem sanctam profecturum invenimus, cuius tutelae e legati consilio commendati sumus. Tum oblatis Hierosolymitano principi duobus linteis eximiis cum eo iter fecimus; atque omnes inimici nos, quos in itinere adspiciebant, laedere non potuerunt. Legatus nobis dixit, nos simul atque ex Aegypto rediisset secum in patriam reversuros esse. Cum autem medio Chanuno posteriore rediret, tempus nostri reditus nondum fuit. Postquam luce sancta accepta a sepulcro sancto et locis sanctis salutem petierunt, urbe sancta rediimus presbyter Adi eiusque socii, ex quibus Raban Schabo monachus Zalachensis et presbyter Gabriel Severinita Damasci obierunt. Hos presbyter Adi eiusque filius presbyter Cauma et presbyter Zaliba et presbyter Ruben discipuli eius sepeliendos curaverunt. Mari cyprio relicto alii nostrum Damascum contenderunt, alii vero Tripolim et inde venerunt Hamatham, ubi Raban Iesus monachus Severinita filius presbyteri Mosis aegrotavit atque obiit. Exsequias iverunt ii, de quibus modo diximus. Morbo gravi Damasci etiam Cauma presbyter affectus est, sed clementia dei, qui laudibus efferatur, convaluit. Pater quadraginta dies reditum eius exspectans Hamathae mansit; tum presbyter Adi Damascum morbo gravi affectus venit. Profecti sunt Hamatham atque iter eorum usque in festum pentecostes finitum Damasci dilatum est, quia pestilentia totas Syriae et Aegypti et Rumaei regni regiones vexabat et viae hominibus praeclusae erant. Nonnulli eorum socii incolumes spatio menstruo domum venerunt, neque eos morbus corripuit. Hamatha profecti sunt Halebum, sed viae a mercatoribus et commeatibus propter luem gravem, qua tota Syriae regio laborabat, desertae erant. In regno Mogolico dissensio orta erat. Illi vero inquieti atque obliti consilii a nobis dati, ut Edessam proficiscerentur, cum commeatu mercatorum Arabum impiorum Gargaram in montanis ad Euphratem sitam contenderunt, ubi post octo dies advenerunt. Princeps autem Gargarae eos prehensos vexavit et octo dies usque ad festum Mar Thomae apostoli diem in arce sua inclusit; postea cingulis, crucibus

et vestimentis ereptis eos dimisit. Traiecto Euphrate eos multis beneficiis insignivit Behnam episcopus Gargarensis, cui deus propitius sit, patriarchae Ioannis Gargarensis discipulus. Quibus deus propitius sit! Illinc in castellum Hozrom venerunt, cuius dominus eos prehendit spoliavitque omnibus rebus, quas retinuerant, ac doloribus et vitae periculo satiavit, ita ut omnes occisi fuissent nisi deus, cuius misericordia laudetur, eos liberavisset. Illinc venerunt urbem Taschremug, unde paululum recreati Amidam profecti sunt, ubi omnes urbis portas calce obductas repererunt. Navar Ali Beg regione Hasanitarum absque misericordia vastata Hesnam Cepham collectis innumerabilibus copiis obsedit. Prehendit Solimanum Beg, sultani Baisancori vesirum, eumque atque eius servos centuriones occisos dissecuit; siquidem Solimanum Beg, qui e regione Tabrisi profugus ad Hesnam Cepham se contulerat, Hesnae principes Navaro Ali tradiderunt, qui eum occidit. Emiri et reges Hasanitarum Rostamum Beg filium Maczudi Beg filii Hasani Beg custodia liberantes sultanum suum crearunt anno Graecorum MDCCCIV; qui iuvenis pulcher ab omnibus regibus dilectus est. Navar Ali Beg, filius patrui illius, qui ab eo defecerat, Solimano Beg occiso de castello Hesnae Cephae huius filium. Mirsam Ali ablatum dimisit atque haec loca, Mardinum, Hesnam Cepham, Amidam earumque urbium regiones depopulatus est; Nesibi profectus Zalacham oppugnavit. Vastavit deinde coenobium Mar Iacobi Zalachae librosque cistas, vestimenta, calices, phialas, peda, ornatus abstulit; cumque monachi et patriarcha Masud aufugissent, vacuum et depopulatum mansit. Ille vero totam Hesnae regionem devastavit, sed regio Haitami deo adiuvante servata est. Omnia coenobia a maledictis Curdis Taschlachensibus et Machlemitis et Garuditis et Saracschitis diruta sunt et christiani magnis in angustiis versati sunt. Postea sultanus Rostam Beg illum legatis iterum iterumque missis invitavit, sed ad pacem sciscendam ille non advenit. Exinde cum exercitu magno quinque emiros e servis suis adversus eum, quem occiderent, misit. Tum ille in arcem Schemeschchesan aufugiens pacem rogavit. Casem Beg avunculus principis, qui exercitum adduxerat, imperium Mardini et Hesnae Cephae consecutus est; Marvadenses illos, qui in arce Mardinensi erant, presserunt ac multos captivos abduxerunt.

ADNOTATIONES.

P. 1. l. 2. **Diarbecri.** Mesopotamia insula inter Euphratem et Tigrim sita a geographis orientalibus in quatuor partes maiores dividebatur, Diar Becr, ܕܝܪ ܒܟܪ, ديار بكر, Diar Modar, ديار مضر, Diar Rebia, ديار ربيعة, et Diar Aldschesira ديار الجزيرة vel Aldschesira, quae postrema laxiore quidem usu totam nonnunquam Mesopotamiam complectitur, prima vero septentrionem versus sita est, cuius historiam praecipue auctor nostro in libro tractavit.

— l. 3. **DCCLXXXXVI.** Arabsias in vit. Timur. ed. Manger Tom. I. p. 276. Timurum iam anno antecedente invasisse narrat.

— l. 4. **primi.** Conf. Bar Hebraei Chron. Dyn. X. p. 437. ܫܝܓܙ ܚܢ ܡܠܟܗܘܢ ܩܕܡܝܐ Schingischanus rex eorum primus.

— l. 4. **Tabrisum,** ܬܒܪܝܙ, تبريز vel توريز est Adserbeidschanae nobile oppidum vetusque metropolis. Conf. Schultens. ind. geogr. in vit. Salad.

— l. 7. Machmud ex antiqua regia stirpe ortus chanus Mogolorum fuit, Timurus vero cognomen imperatoris sive ducis exercitus sibi sumpsit. Conf. Ios. v. Hammers Geschichte des osman. Reichs, ubi Timuri historiam explicat.

— l. 8. **Tagritum,** ܬܓܪܝܬ, تكريت, Mesopotamiae urbs et arx inter Bagdadum et Mauselam ex occidentis regione Tigri adiacet. Plura vide apud Schultens. l. l.

— l. 15. **Arbela,** ܐܪܒܝܠ, اربل, arx munitissima duodecim milliaria geographica a Mausela orientem versus distat. Conf. Schultens. l. l.

P. 1. l. 18. **pacatus.** Arabsias l. c. p. 312. Mauselam a Timuro dirutam esse refert.

— — **Gosartae Carduae** nomen significat insulam Carduam, cuius Bar Hebraeus Chron. p. 539. mentionem fecit hancce: *urbs et insula Tigris fluvii, duodecim circiter passuum millibus supra Mosul posita.*

— l. 20. **Mardinum,** ܡܪܕܝܢ, ماردين, Diar Rebiensi Mesopotamiae parti ab Abulfeda contributa est. Verba Abulfedae, quae e libro Schultensio promsi, haec sunt: *arx Maridyni imposita est monti, ad cuius verticem a terra duae ferme parasangae sunt. Ellubabo Maridynum vocatur munimentum in regionibus Mesopotamiae. Ibn Haucel ait, in vicinia Nisibis mons Maridyni eminet, ad cuius fastigium quasi duabus parasangis a terra pervenitur. In eo sita est arx validissima, quae vi expugnari nequit.*

P. 2. l. 2. **Hesna Cepha,** ܚܨܢܐ ܕܟܐܦܐ, حصن كيفا, oppidum cum arce magna in Diar Becrensi regione Tigri adiacet, cuius utramque ripam occupat. Plura apud Schultens.

— l. 6. **detrusit.** Timur Taherum, teste Arabs. p. 332. urbe Sultania vinculis arctissimis tenuit.

— — **Resaina,** ܪܝܫܥܝܢܐ, راس العين vel راس عين caput fontis, ad Diar Rebiensem Mesopotamiae regionem pertinet. Hoc loco fontes complures in duos rivos convenientes fluvius Chaboras evadunt, qui apud Circesiam Euphrati aquas suas tradit. Conf. Schultens. de Rasolaina.

— l. 7. **Amida,** ܐܡܝܕ, امد sive قرا امد nigra Amida, urbs erat splendida Diar Becrensis regionis ad Tigrim e regione orientis sita, quae cum arce magna et munita lapidibus nigris exstructa erat. Conf. Schult. l. l.

P. 3. l. 4. De arcis **Alnadschae** expugnatione conf. Arabs. Tom. I. p. 284.

— l. 17. **Hamatha,** ܚܡܬ, حماة, **Emesa,** ܚܡܨ, حمص Syriae antiquae urbes ad Orontem fluvium media in via inter Halebum et Damascum sitae sunt. Conf. Schult. l. l. et Arabs. Tom. II. p. 152.

— l. 21. **muhammedanos.** ܛܝܝܐ proprie Arabes e tribu Tai oriundos et in universum omnes Arabes significat; hinc notio Islamismi, sectae muhammedanae derivanda est.

— l. 28. **sacerdotes.** Sic interpretatus sim vocem ܦܩܝܗܘܬܐ collato verbo arab. فقيه, quod iuris consultum, religionis et rerum divinarum peritum hominem significat.

P. 4. l. 8. lento gressu. Hoc modo verba ܒܪ̈ܓܠܐ ܡܬܡܟܟܬܐ interpretanda esse videntur.

— l. 10. De Damasco urbe misera conf. Arab. Tom. II. p. 130. ss.

— l. 26. Arsenganum, ܐܪܙܢܓܢ, ارزنكان sive ارزنجان, oppidum celeberrimum haud procul ab Arserumo situm ad Armeniam pertinet. Conf. Schult. l. l.

— l. 28. triticum. ܡܟܐ ܕܚ̈ܛܐ, quae verba in contextu leguntur, pro ܡܟܘܟܐ ܕܚ̈ܛܐ haud dubio ad scribendi compendium relata sunt. Vox ܡܰܟܘܟܳܐ, مَكُّوك, mensuram aridorum significat.

P. 5. l. ult. Gabar, ܓܒܪ, جعبر, arx insignis ad Euphratem super saxo plane inaccesso atque inexpugnabili exstructa ad partem Diar Becrensem pertinebat. Conf. quae Schultens ex Abulfeda excerpsit, l. l.

P. 6. l. 14. clangore et fumo illis in regionibus terrae usque ad nostra tempora locustae ab incolis agris et hortis prohiberi solent, de quo testis oculatus certiorem me fecit.

— l. 20. nubis alba. Brunsius locum ܥܡܘܕܐ ܚܘܪܐ ܐܝܟ ܕܥܡܘܕܐ ܕܥܡܛܢܐ de similitudine columnae albae et caliginis dubius ita interpretatus est, ut utramque vocem ܥܡܘܕܐ et ܥܡܛܢܐ columnam significare statueret. Verba autem revera obscura fortassis tractanda sunt, ita ut ܥܡܛܢܐ vocis ܥܡܘܕܐ et haec illius locum teneat; quae mutatio propter similes literas utramque vocem incipientes fieri facile potuit. Quibus sic comparatis locus aliquam lucem accipiet lex. Bar Bahluli mnscr. adhibito, ubi talia leguntur ܥܡܛܢܐ ܦܝ ظلمة شديدة تحدث انهارا من غيم اسْوَد ܘܗܘ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܘܬܟ ܒܥܡܛܢܐ ܕܥܢܢܐ ܗ̄ ܒܝܬ ܒܥܡܘܕܐ ܕܥܢܢܐ آتيك في ظلمة الغيم. Hic cognata ratione ܥܢܢܐ et ܥܡܛܢܐ coniunguntur, quo elucet voci posteriori latissimam tenebrarum notionem inesse, ita ut pro illa columna, quae Hebraeis per deserta migrantibus viam demonstraverit, adhiberi et nubem facile significare possit.

P. 7. l. 3. Sis, ܣܝܣ, سيس, fuit urbs primaria Armeniae, بلاد الارمن sive بلاد ابن لاون الارمنى, quae Ciliciam antiquam cum Cappadociae parte continebat; Abulfedae iam temporibus regnum totum primariae urbis nomine innotuit. Conf. Schultens. l. l.

— l. 24. Brunsius verba ܐܬܛܫܝܘ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܡܥܪ̈ܬܐ interpretatus est: *in foveis occultati sunt homines.* Quam tamen explicationem refutans: *denn wer wird sich zur Zeit eines Erdbebens in Höhlen verstecken*, Lorsbachius locum reddidit ita: *hiatibus terrae motu factis hausti sunt.* Equidem Brunsii opinio-

nem defenderim; mox enim fieri potuit, ut homines timoris causa in cavernis se abderent, (cf. Bernstenii Chrestomath. Syr. p. 72. l. 1., ubi aliquid simile e Bar. Hebr. Chron. Dyn. p. 396. depromptum narratur); mox, ut homines habitaculis dirutis in terrae speluncis occultentur, fere necessario sequitur.

P. 8. l. 9. Assem. B. O. T. II. p. 462. obitum Behnami ad annum praecedentem refert.

— l. 17. Assem. l. c. Barzumam maphrianum anno proximo inauguratum esse narrat.

— l. 25. aestus ingens, ut scripsi, verbis ܚܘܡܐ ܕܡܪܘܚܐ respondet. In hoc contextu quid sibi velit vox ܡܪܘܚܐ non satis in aprico est; iam Lorsbachius ea offensus proposuit ܡܪܘܚܐ, quod ventum typhonem significaret, sed hac notione ܡܪܘܚܬܐ, ريح الزوبعة sive ريح ابو زوبعة, tantummodo inveniri opinor. Cum autem ܡܪܘܚܐ a Bar Bahlulo voce ܡܘܩܕܢܐ *incendii* explicatum sit, non possum quin illis verbis fortissimum aestum, quasi incendium, exprimi contendam.

— l. 26. uvae passae. Sic vocem ܐܒܝܫܬܐ interpretatus sum; *siccae, exsiccatae*, exple notionem voce ܥܢܒܐ *uvae*. Conf. עֲנָבִים יְבֵשִׁים Num. 6, 3. et ܐܦܝܫܬܐ Bernstenii Chrest. syr. p. 94., ubi literae ܒ et ܦ commutatae sunt.

— l. 27. Modius, in contextu syr. legitur ܟܝܠܐ, كيل sive مكيل, *mensura, modus mensurae*, pec. *aridorum*.

P. 9. l. 26. monasterii Carthaminensis episcopum a Curdis occisum esse auctor refert, conf. Assem. B. O. T. III. P. II. p. CXLI.

— l. 30. Assem. B. O. T. II. p. 385. tam Henochum quam Simeonem patriarchas anno MDCCLVI mortuos esse refert.

P. 11. l. 21. Quae de anno MDCCLXVII narrantur, Assem. B. O. T. II. p. 385. ad praecedentem annum refert.

— l. 23. B. in contextu syriaco ܒ̄ sine dubio compendium vocis ܒܝܬ. De monasterio Gubae Baroiae conf. Assem. Tom. II. dissert. de monoph. § 9.

P. 12. l. 20. Asis Basileae in Mardinense regione vici natus erat.

— l. 22. Maipharcat, ܡܝܦܪܩܛ, ميافارقين Maiiapharekin oppidum a nonnullis Armeniae, ab aliis Mesopotamiae contributum est. Abulfeda opiniones diversas et Ibn Saidi, Maipharcatam Diar Becrensis regionis urbem primariam esse, et Haucelidis, eam inter Mesopotamiam et Armeniam sitam esse, sed a nonnullis Mesopotamiae contribui, recensuit, conf. Schultens. l. l.

P.13.1.22. herbas interpretatus sum vocem ܓ̈ܠܠܐ, quam pro ܓܠܐ scriptam esse suspicor. Fortassis ad contextum etiam explicatio vocis ܓܘܼܠܵܠܵܐ quadraret, quam Bar Bahlul praebet verbo arabico تدريس, *actio ferendi, fruges tritae, frumentum.*

P.14.1.16. Birah, ܒܝܪܗ, البيرة, arx et urbs arce fere inexpugnabili munita ad Euphratem fuit, ubi fluvium Syriam a Mesopotamia secernentem traiicere solebant. Fines Syriae ab Abulfeda sic descripti sunt: *Syriam ob occasu praecingit mare Rumaeum a Tarso, quae in provinciis est Armenorum, ad Raphah, quae est in principio Giifar sive plagae arenosae inter Aegyptum et Syriam. Ab austro eandem claudit terminus, qui producitur a Raphah ad fines deserti Israelitici, per terras inter Siaubechum et Elam, usque ad Belkaam. Ab ortu cingitur termino, qui procurrit a Belkaa ad orientales partes Sarchadi, pergitque per extremas oras Goutae Damascenae ad Salamyam; ad orientales tractus Halebi; ad Balisum. A septentrione terminus a Baliso secundum Euphraten tenditur ad arcem Nesimum; ad Biram; ad arcem Erroum; ad Samosata; ad arcem Mansour; ad Bahnesa; ad Marasiam; ad regiones Sys; ad Tarsum; ad mare Rumaeum; unde initium feceramus.*

— 1.28. contignationem interpretatus sum verba ܡܠܟܕ ܕܩܝ̈ܣܐ. Ar. قالب *modus iungendi;* ܡܠܟܕ ܕܩܝ̈ܣܐ *iunctura tignorum, contignatio.*

P.15.1.15. descriptum. In contextu syr. legitur vox ܢܣܚ, نسخ, *librum descripsit.*

— 1.23. tholum vox ܩܘܒܬܐ sine dubio significat. Inveni verbum in lex. Bar Bahluli mnscr. sub vocabulo ܟܘ̈ܐ hoc contextu: ܟܘ̈ܐ ܫܡܝܐ ܒܟܬ̄ ܕܦܪ̈ܕ̄ ܫܒܝܠ ܡܢ ܟܦܬܐ ܘܩܘܒܬܐ, id quod interpretor ita: *phrasis* ܟܘ̈ܐ ܫܡܝܐ, *fenestrae coeli, quae in libro paradisi legitur, ex fornice,* ܟܦܬܐ, *et tholo,* ܩܘܒܬܐ, *petita est.* Quis sit liber paradisi in lex. Bar Bahluli saepissime obvius, quaestioni explicatio vocis ܦܪܕܝܣܐ ibique facta respondet: ܦܪܕܝܣܐ ܗ̄ ܟܬܒܐ ܦܢ̄ ܐܘܢܓܠܝܘܢ كتاب الانجيل ܗܘܘ ܟܬܒܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ. Gesenius, com. de B. Alio et B. Bahlulo lexicogr. Syr. Arab. ineditis, Lips. 1834. p. 30., diversam opinionem proposuit. Ceterum plures eiusdem tituli libri occurrunt.

P.16.1.3. Graecorum. In codice ܕ rubrum tantummodo invenitur, quod compendium scribendi pro ܕܝܘ̈ܢܝܐ sine dubio positum est.

P.16.l.9. abduxit. Locus, cum codex nos deserat, ad liquidum perduci nequit. Brunsius quidem sensui succurrere studuit, sed ancipite eventu; commutans enim ܫܒܝܐ cum ܡܫܒܝܐ locum sic interpretatus est: *horum alii christianis venditi sunt, alii Hagareni facti atque vincti in servitutem abacti sunt.* Fieri tamen non solebat, ut is, qui muhammedanam superstitionem amplexus esset, in servitutem abigeretur. Nec Assemani interpretationem (B. O. T. III. P. II. p. CXLIX.), quippe quae a verbis syriacis longe recedat, comprobaverim; is enim l. c. transtulit hac ratione: *captos vendidit quosdam quidem christianis, alios vero Hagarenis, complures autem sectam Muhammedicam amplecti compulit.* Quam proposui interpretationem sensum aptiorem praebere et ad verba propius accedere puto.

P.17.l.26. Machmudum. ܦܝܪ ܡܚܡܘܕ ܡܪܐ ܕܚܣܢܐ ܕܦܢܟ ܦܝܫܐ ܕܢ ܩܒܫܩܝ̈ܐ verba difficillima in textu leguntur, quae Brunsius verba ܦܝܫܐ ܕܢ ܩܒܫܩܝ̈ܐ commutans cum ܦܝܫܐ ܕܢܘܬܝ̈ܐ interpretatus est: *Phir Machmud dominus arcis Phenech, princeps naucleorum;* Lorsbachius vero locum ܦܝܫܐ ܕܩܒܫܩܝ̈ܐ *princeps Cabschacaeorum* intelligere maluit. Posterioris coniectura iniusta quidem non esset, nisi in codice ܕܢ ܦܝܫܐ in exeunte linea et ܩܒܫܩܝ̈ܐ in altera incipiente positum exstaret. Praeterea litera ܕ syllabae ܕܢ, quae fere in margine scripta est, duobus punctis inferne exstructa est, ita ut ܕܢ pro arab. ذو valere possit. Restat ut locum textu minime adiuvante corrigi haud facile posse profiteamur.

P.19.l.4. denarios aureos, ܕܝܢܪܐ ܕܕܗܒܐ valet viginti quinque denarios argenteos sive susas, cf. lexic. syr. Chrestomath. Kirsch. edit. a Bernstenio sub voce ܕܝܢܪ.

— l.7. daricum. De nummo ܕܪܝܟܘܢܐ Bar Bahlul haec exposuit: ܕܪܝܟ ܕܪܝܟܘܢܐ ܒܦܠܓܘܬ ܕܝܢܪܐ: ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪܝܢ ܕܝܢܪܐ ܡܫܡܠܝܐ نصف دينار: ܒ دينار تام : صحيح : ܘܐܝܟ ܡܟܬܒܢ̈ܐ ܟܠܗ ܕܝܢܪܐ. ܒܟܬܒܐ ܥܬܝܩܐ: ܕܪܝܟܘܢܐ ܫܬܐ ܐܣܛܐܬܪܝܢ ܡܬܩܢܐ ܐܡܪ ܐܦ ܣܪܓܝܣ ܗܟܢܐ: ܕܪܝܟܘܢܐ ܐܡܪ ܕܟܣܦܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܫܬܐ ܐܣܛܐܬܪܝܢ ܗܘܐ ܡܬܩܢ ܗܘܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܫܬܐ: ܘܐܝܟ ܣܪܓܝܣ: ܕܪܝܟܘܢ ܕܝܢܪܐ دنانير. Haec verba interpretor ita: ܕܪܝܟ *sive* ܕܪܝܟܘܢܐ *valet denarii dimidium, atque alii dicunt totum denarium. Ar.* نصف دينار, *in alio libro* دينار تام, *id quod rectum est; et secundum historicos,* (sic enim verbum ܡܟܬܒܢ̈ܐ, propr. ii, qui traditionem propagant, interpretatus sim,) *etiam denarium. In libro vetere* ܕܪܝܟܘܢܐ *sex stateras valet. Etiam Sergius dicit ita:* ܕܪܝܟܘܢܐ, *inquit, nummus argenteus, illo tempore quisque e sex*

unciis argenti cusus est. Haec liber Sergii. Secundum Bar Seruschvai ܕܕܝܢܪ̈ܐ *denarii, ar.* دنانير. Quis sit liber ܣ̄ quaestionem in suspenso relinquere longe coactus eram; id constabat, illum librum non esse lexicon Bar Alii, ut Gesenius com. de B. Alio et B. Bahlulo. Lips. 1834. p. 30. opinatus est, nam omnes quatuor Bar Alii codices, qui in bibliotheca Bodleiana asservantur, et Lugdunensis comparati cum locis, quibus liber ܣ̄ citatur, opinionem istam refutant. Ceterum compendium scribendi, ut liber Bar Alii intelligeretur, ܒܪ ܣ̄ ܒܥ̄, minime vero ܒܥ̄ܣ̄ vel ܒܥܣ̄ esse potuit. Quid hae literae significarent, Bernstenius, quem adii, tam recte quam benigne mihi exposuit; nihil enim aliud, quam *in libro*, sive *in codice vetere*, ܒܥܬܝܩܐ ܟܬܒܐ, quod in lex. B. Bahluli nonnunquam integrum exstat, cf. vocem ܥܠܠܐ. De Sergio et Bar Seruschvai (ܣܪܘܫܒܐܝ ܒܪ ܣܠܝܒܐܘܣ, conf. Bar Bahl. lex. catal. Ur. CXXIII sub vocibus ܐܐܙ et ܐܐܘܪܓܘܫ; in eodem codice saepius legitur ܒܪ ܣܪܘܫܒܐܝ. In cod. altero, Ur. cat. CXVI ܒܪ ܣܪܘܫܒܗܐܝ, ܒܪ ܣܪܘܫܒܐܝ, ܒܪ ܣܪܘܫܒܘܗܝ, ܒܪ ܣܪܘܫܒܘܗܝ, inveniuntur,) Gesenius eodem loco disseruit.

P. 20. l. 1. vestimenta, ܥܠ̈ܠܬܐ, غلال; Brunsius vocem hic merces, infra tamen l. 18. annonam interpretatus est.

P. ܒ. l. 5. ܐܡܪ scriptio manca pro ܐܡܪܘ.

P. ܓ. l. 6. ܐܟܘܪܕܝܐ pro codicis lectione ܐܟܘܪܐ substitui. P. 9. Scriptionem ܚܙܘܪܐ, quae in codice invenitur, iam Lorsbachius optimo iure reprobavit. Urbs enim non alia est atque illa saepe commemorata ܓܙܪܬܐ ܕܩܪܕܘ, sive nude ܓܙܪܬܐ, ar. الجزيرة, Gozarta Cardu, insula Cardua, cuius praefectus Asoddinus tum fuisse narratur. L. 13. ܐܡܪ manca est scriptio pro ܐܡܪܘ. L. 16. Pro ܒܐܠܐܕܐ ܠܐܬܡܘܙ Assem. B. O. T. III. P. II. p. CXXXVI legitur ܒܐܠܐܕܐܐ ܠܬܡܘܙ. L. 17. ܕܐܐܐ, Ass. ܕ̈ܐܐܐ; verbis ܕܒܟܬܗ ܟܬܝܒܐ Ass. particulam ܕܝܢ interponit. L. 24. Pro ܟܫܐܐܫܠܝܐ Ass. ܟܫܒܫܠܝܐ. L. 25. Pro ܡܬܩܢܐܕ ܐܣܝܪ Assem. rectiorem scriptionem ܕܡܬܩܢܝܢ ܐܣܝܪ praebet. Assem. omisit ܕܝܢ. L. 26. Assem. pro ܟܪܘܒ integram formam ܟܪܘܒܘ scripsit. L. 27. Pro ܫܒܐܫܠܝܬܐ in cod. perperam ܫܒܐܫܠܝܐ scriptum est. L. 28. Verba ܘܢܦܩܘ ܠܘܬܗܘܢ ܠܡܬܘܙ ܕܢܬܠܒܘ mendosa in ܘܢܦܩ ܠܘܬܗܘܢ ܠܡܬܘܙ ܕܢܬܠܒܘܢ mutanda sunt.

P. ܕ. l. 1. ܠܒܪ; cod. perperam ܠܒܪܘ. L. 7. ܘܡܪܕ; rectius videtur esse ܡܪܕ. L. 9. ܐܢܐ; in codice quidem ܐܢܐ invenitur, sed haud dubio mutandum est. L. 25. De ܠܓܡܥܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܡܝܗ (cod. mendose ܡܐܡܝܗ), جامع بنى امية, conf. id, quod Manger ad Arabs. vit. Tim. Tom. II. p. 132. 133. adnotavit.

P. ܗ. l. 7. Hoc loco verba, quae alia eaque seriore manu scripta esse videntur, in margine codicis inveniuntur haecce: ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܐܬܒܪܗ ܚܣܢ ܒܓ ܒܦܩܥܬܐ ܕܡܘܫ, ܘܩܛܠܗ ܘܢܣܒ ܡܠܟܘܬܗ ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܘܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܚܠܦ ܕܠܗ ܫܘ̈ ܐܡܝܢ, *postea Hasanus Beg in campo Musch eum vicit, occidit eiusque regnum occupavit. Laus sit creatori immutabili: cui laus! Amen.* Porro in margine quidem, sed, ut videtur, ab eodem librario, qui librum scripsit, addita inveniuntur haec verba: ܢܦܩܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܒܝܫܘܬܐ ܘܫܢܘ ܠܥܠܡܐ ܕܚܕܘܬܐ ܡܪܝ ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܡܪܕܝܢ ܘܒܗܢܡ ܕܡܢ ܚܕܠ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܩܘܡܐ ܣܘܝܪܝܢܝܐ ܘܐܒܘܢ ܡܦܪܝܢܐ ܡܪܝ ܒܣܝܠܝܘܣ ܒܪ ܨܘܡܐ ܕܡܢ ܡܥܕܢ ܒܫܢܬ ܐܠܦ̈ ܘܫܒܥܡܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܬ ܕܝܘ̈ܢܝܐ, *hoc mundo malitiae relicto in statum gaudio plenum transmigraverunt Mar Ignatius, patriarcha Mardini Behnam Hadlensis, patriarcha Cauma Severinita et noster pater maphrianus Mar Basilius Barzuma Maadanensis anno Graec.* MDCCLXVI; conf. p. 11., ubi auctor easdem res sed alio anno factas esse narravit.

Vocem ܗ̈ܘܐ duae epistolae sequuntur, quarum prior nomen Timuri, posterior vero Barcuci in fronte habet. Utraque arabica quidem lingua concepta, syriacis tamen literis scripta, octo versus litera ى terminatos continet, quos, cum plura verba punctis diacriticis egeant, hic arabice describere et interpretatione exstruere non inutile mihi videtur.

كلام تمور لما[1] كان عند اهل الشام[2]

ان الذى خلق الاشيـــــا صوّرنى ✿

باسًا من النـــار كالبحر من الجودى ✿

علىّ درع تلين المرهفـــــات لهى ✿

وصارت[3] من الله[4] ولا من نسج داوودىّ ✿

---

1) لما cod. deest. 2) Cod. لشام. 3) Cod. وصار. 4) Hic et ceteris locis pro الله in cod. الله scriptum est.

فلو ترد بعض خيلى البحر ظامية لا صبح البحر مثل البلوع [5] البيدى ۞
بعثنى الله مثل الرسل الذى بعثو [6] بقدرة الله وامحوا كل مفسودى ۞
لم ينجهم من قضا الله ما ذخروا ولا [7] السوابر ولا الشوق الصناديدى ۞
ما لحصون سلّ حسين [8] يمنعهم واى حصن يرانى يبقـــا مهدودى ۞

كمل

جواب برقوق

ان الذى خلق الاشيا مقتدرٌ مجرى البحار ومطفى نار نمـــرودى ۞
هو الذى ارسل الشيطان ملك وقد اعماك [9] عن طريق [10] العدل والجودى ۞
ان كان باسك من نار فلنا ماء ان بخمدها كالسيل فى البيـدى ۞
وان قلت درعك تلين المرهفات لهى ۞
لنا قلوب كصناد الجلاميـــدى ۞
وان كان خيلك اعداد النجوم حكت [11] لم ينقص البحر منه شرب [12] مجهودى ۞
وقلت انّك كالرسل الذى بعثو كذبت يا شرّ معلون مفســـودى ۞
ما ارسلوا الاّ رحمةً ومنانًا [13] وبعثهم حسن وارشاد وتسديـــدى ۞

۞ ۞

۞

Verba Timuri, cum inter Syros versatus est.

Qui res creavit, me castigaturum igne; sicuti fluvium imbri, produxit. Lorica, qua gladii facile hebescant, eaque divina non Davidica textura indutus sum. Quod si pars exercitus mei ad fluvium sitiens descendit, fluvius sicuti desertorum puteus potum praebere non amplius poterit.

Deus quemadmodum legatos me misit, qui auctoritate divina, ut omnes homines nequam perderent, missi erant; neque a decreto dei eos

5) Cod. لبلوع. 6) Potius scribendum esset الذين بعثوا. 7) Cod. ذخرولا. 8) Cod. حصين. 9) Cod. اعمايك. 10) Cod. طاريق. 11) Pro حكيت. 12) Cod. اشرب. 13) Cod, منان.

thesauri, nec stirps, nec fervor cohortum liberabunt. Nec gladius Husseini strictus munimenta defendere potest; quaenam posset arx mihi ostendi, nisi quae esset demolita?

Finita sunt.

Barcuci responsio.

Qui res creavit, fluvios potentia sua dirigit, qui ignem quoque Nimrodeum exstinxit, is Satanam regem misit et te a via recti iustique iam avertit. Quae si tua fortitudo esset ardentissima, aqua ad eam domandam, ut rivus in desertis exstinguitur, nobis praesto est. Quod si tua lorica gladios facile hebetari dicis, pectora nostra duritie saxea praedita sunt. Tuus exercitus si numero astris par est, si quidem narras, fluvius tamen detrimentum nequaquam capiet, etiamsi ex eo valde bibatur. Quod si vero dixisti te esse parem legatis, qui missi erant, revera mentiris, homo pessime, scelerate, nequam! Legati sunt nonnisi pro misericordia et benignitate, ita ut sonsilium eorum mittendorum bonum, iustum rectumque esset.

L. 9. Assem. B. O. T. III. P. II. p. CXXXV ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܬܝܪܘܬܗ. L. 11. 12. Pro ܐܦ ܢܣܒܘܢ, ܡܢ ܟܠ, ܘܐܫܬܟܚ Assem. ܘܢܣܒܘܢ, ܟܠ, ܘܐܫܬܟܚܘ praebet. L. 12. Pro ܒܒܝܬ in codice ܒܝܬ legitur. L. 13. Pro ܘܡܟܦܪܝܢ Assem. ܡܟܪܝܐ scripsit. L. 17. Pro ܐܫܬܢܝܘ Assem. ܐܫܬܢܝܘ. L. 18. Pro ܒܝܬ in codice legitur ܒܒܝܬ, quod corrigendum putavi. L. 19. Pro ܘܡܛܠ Ass. integram formam ܘܡܛܠܗܘܢ praebet. L. 20. Pro ܘܐܚܪܢ Assem. ܘܐܚܪܢܘ. L. 22. Pro ܠܟܠܕܪܠ in cod. invenitur ܟܠܕܪܠ, quod correxi. L. 24. ܐܡܝܪ compend. scrib. pro ܐܡܝܪܡܘܡܢܐ. L. 25. Pro ܟܝܪܘܬܐ, quod in codice reperitur, scripsi ܟܝܪܘܢܬܐ. Pro ܡܣܡܟܪ in cod. perperam ܡܬܡܣܟܪ.

P. ○. l. 8. et l. 14. Pro ܠܟܠܕܪܠ in cod. ܟܠܕܪܠ invenitur. L. 13. Pro ܘܡܚܠܝܢܘܬܐ ܐܢܫ ܐܝܟ Assem. praebet ܘܡܚܠܝܢܘܬܐ ܐܢܫ ܐܘܟܝܬ.

P. ܙ. l. 1. Assem. ܒܗܢܐܣ ܡܫܝܚܐ pro ܒܗܢܘܣ ܕܡܫܝܚܐ dedit. ܐܦܝܗ; secundum Assem. correxi lectionem codicis ܡܦܝܗ. Conf. p. ܕ. l. 25. L. 6. ܘܗܢܐ, quod sensus postulat, pro ܗܢܐ, quod in codice reperitur, scripsi. L. 17. Verba ܥܠܡ ܩܘܪܝܐ ܟܬܒܐ ܕܩܒܠ ܠܐܬܪܘܕ post vocem ܫܒܪܝܢܐ in lin. antec. ponenda essent.

P. ܚ. l. 2. Scripsi ܒܥܘܠܬܐ pro ܒܥܛܠܢܐ, quod in codice legitur et sensum nullum praebet; mutatio literarum ܣ et ܡ nec non ܢ et ܝ facile fieri potuit. L. 26. Pro ܐܘܒܪܐ ܒܪ, ut Assem. B. O. T. III. P. II. p. CXLI dedit, in codice ܒܪ ܐܘܒܪܐ invenitur. Pro ܠܡܘܕܪܢܝܐ ܫܠܚܘ in Ass. B. O. T. II. p. 385. reperitur ܠܡܘܕܪܢܝܐ ܫܠܚܘ.

P. ܛ. l. 2. ܘܡܛܒܠ scriptio est manca pro ܘܡܛܒܠܘ. L. 17. Inter compendia numerorum ܚܪ̈ et ܡ̈ܘ videtur adesse lacuna, quam voce ܝܪܚܐ expleverim.

P. ܝ. l. 16. ܐܬܪܒܢ manca scriptio pro ܐܬܪܒܘ. L. 21. ܘܡܛܒܠ pro ܘܡܛܒܠܘ.

P. ܝܐ. l. 4. Pro ܠܒܪܓܒܪܓ Assem. ܠܒܪܓܒܪܓ praebet. L. 6. ܘܐܓܓܒܪ pro ܘܐܓܓܒܪܘ. L. 12. ܠܠܠܐܒܪܡ in codice sine ܐ articuli invenitur.

P. ܝܒ. l. 23. Pro ܠܡܠܟܘܬܐ Assem. ܠܡܠܟܘܬܐ dedit. L. 26. Pro ܚܪܕ et ܠܡܠܟܕܪܡ Assem. ܚܪܕܘ et ܠܡܠܟܕܪܡ praebet. L. 27. Assem. verba ܢܫܘܢ ܘܡܠܟܐ ܐܪܝ ܠܡܠܟܐ omisit. L. 28. Pro ܠܡܠܟܗܘܢ et ܡܫܠܠܫܘܢ Assem. ܠܡܗܘܢ et ܡܫܠܫܘܢ scripsit.

P. ܝܓ. l. 6. Pro ܡܠܟܬܐ et ܕܓܪܝ Assem. ܡܠܟܬܐ et ܕܓܪܝ scripsit. L. 11. Pro ܕܚܪܒܐ Assem. ܘܚܪܒܐ. L. 13. Post vocem ܐܘܪܝܡ Assem. ܐܬܠܘܗܝ inseruit. L. 15. Pro ܫܒܫܐ Assem. ܐܫܒܫܐ. L. 16. Pro ܠܒܪܓܐ Assem. ܠܒܪ̈ܓܐ exhibit. L. 18. Pro ܢܦܪܫܗ ܕܓܠܡ ܡܢܘܢܐ Assem. ܕܢܦܪܫܗ ܡܢܘ̈ܢܐ scripsit. L. 19. Pro ܠܡ Assem. ܠܟܘܢ; pro ܡܠܟܘܬܐ Assem. ܡܠܟܘܬܐ. L. 21. Post ܡܠܟܘܬ Ass. ܐܢܐ inseruit. L. 24. ܘܒܪܬ Ass. ܘܒܪܬܘ.

P. ܝܕ. l. 1. Vox ܓܘܠܠܬܐ, quae in codice invenitur, sensum non praebet; Brunsius, quem in loci interpretatione secutus sum, ܡܠܠܬܐ pro ea substituit. Sed tamen non possum, quin confitear me nimis facile concessisse et altera vocis explicatione, ܓܘܠܠܬܐ, multo aptiorem sensum evadere huncce: *Christiani regionis nostrae Turabdinae per illos gubernatores, qui surrexerant ad pascendum ipsi quamquam gregis offendicula, magna tristitia affecti sunt.* L. 5. Pro ܒܐܝܕܝ Ass. ܒܝܕ.

P. ܗܝ. l. 11. Vox ܒܡܫܡܫܬܐ supplenda est ita: ܒܗܕܝܐ ܕܡܫܡܫܬܐ. L. 21. ܘܐܬܡܠܟ est manca scriptio pro ܘܐܬܡܠܟܘ.

P. ܝܚ. l. 5. Pro ܦܬܠܐ Assem. scripsit ܦܹܬܼܠܐ, cuius notionem *phainas (casulas)* interpretatus est. L. 6. Pro ܠܡܫܘܪܐ Ass. ܠܫܘܪܐ.

Corrigenda.

P. VI. l. 10. lege enucleem pro enuclem.
— — l. 23. — Graec. gestas describit.
— 7. l. 15. — misereretur pro miseretur.
— 16. l. 22. — peterent pro peterentur.

+ γλωσσοκομον

ܡܛܘܠ ܕܝܢ ܟܕ ܢܫܐ ܕܝܢ ܘܐܬܟܬܒܘ ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܒܡܠܟܐ ܐܦ ܕܩܕܡܝܐ ܘܐܬܩܘܡܘ ܗܘܐ
ܗܢܐ ܠܓܡܐ ܚܡܪܐ ܘܟܠܗܘܢ ܦܬܟܪܐ ܘܫܩܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܘܠܘܬ ܟܠܟ ܕܐܝܟ ܟܕ ܕܝܢ ܕܫܪܪ ܗܘܐ ܟܠܗܘܢ
ܘܦܠܓܗ ܠܫܘܠܡܢܐ ܕܐܝܟ ܘܐܫܠܛ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬܐ ܕܦܐܕܐ ܠܟܪܗ ܡܢܪܐ ܓܒܠ ܘܡܦܪܢܗ ܘܢܫܒ
ܦܠܓܝ ܐܬܪܘܬܐ ܡܕܝܢܬ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܐܦܐ ܘܐܦܠܛ ܘܣܒܐ ܐܠܘܢ ܘܠܐܬܪܘܬܐ ܕܥܠܘܗܝ ܘܡܢ ܠܗܡܘܢ ܐܬܐ ܚܪܐ
ܟܠ ܢܬܠܣ ܘܣܒܐ ܠܦܢܝܐ ܕܡܢܪ ܡܠܟܘܬ ܕܢܬܠܣ ܘܒܢ ܠܟܠܕܐ ܘܠܫܘܫܛܐ ܘܡܠܟܐܬܐ ܘܟܫܢܐ ܕܦܪܣܐ
ܘܡܘܕܥܬܐ ܘܥܘܙܐ ܘܡܢܘܗ ܕܥܡܐ ܘܦܠܢܕܪܐ ܡܫܟܚܘ ܘܦܣܩܬ ܕܥܠܐ ܘܠܐ ܠܟܣܘܐ ܘܒܢ ܠܟܠܗ ܐܬܪܐ
ܕܫܒܢܐ ܐܠܐ ܐܬܪܐ ܕܗܘܠܟ ܐܟܪܝܢ ܟܠܗܐ ܘܟܠܗܘܢ ܕܢܝܐ ܘܝܕܥ ܗܘܐ ܡܢ ܗܝ ܕܫܘܕܐ ܟܢܫܐ ܠܡܠܟܝܐ
ܐܦ ܡܣܬܟܠܢܐ ܘܡܬܒܘܢܐ ܫܪܝܪܐ ܘܐܬܠܗܘܢ ܗܘܘ ܕܪܫܠܝܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܘܒܪܘܚܢܐ ܦܪܐ ܘܒܠܐܦܝ
ܗܪ ܫܘܠܛܢܐ ܦܫܛܐ ܕܐܝܟ ܐܡܪܝܢ ܒܠܬܗ ܪܒܬܐ ܟܢ ܘܟܝ ܘܠܐ ܐܠܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܘܡܢ ܠܡܢ ܗܪ
ܒܟܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܐܡܪܝܢ ܡܢ ܒܟܪܝܟܘܢ ܘܐܬܐ ܒܟܠܗܘܢ ܕܠܥܠܡܘܢ ܡܕܝܢ ܡܠܟܘܗܝ ܘܐܪܐ
ܢܦܫ ܠܗ ܒܟܠܟܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܘܗܪ ܟܠ ܚܝܠܐ ܘܐܫܟܚ ܕܐܝܟ ܢܦܠܗ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܐܟܠܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬ ܘܚܝܠܐ ܕܦܐܕܐ ܘܟܠܗܘܢ ܕܡܕܝܢܬܐ ܓܘ ܠܗܘܢ ܟܪܟܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܪܘܬ ܠܟܠ
ܐܣܝܪܐ ܫܒܝܐ܀

[illegible]

ܫܘܠܝܐ ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܬܚܫܐ ܕܒ̈ܢܝ ܡܠܟܐ ܠܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܫܘܠܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܐܬܡܢܝܢ
ܗܢܐ ܫܘܠܡܢܐ ܕܝܠܝ ܘܐܒܐ ܠܠܗܘܢ ܘܗܘܘ ܠܡܘܡܐ ܚܕܪܐ ܡܬܚܫܐ ܕܡܢ ܕܝܢ ܩܕܡ ܝܘܡܐ ܘܐܬܪ̈ܝܢ ܒܝܬܪܐ
ܒܠܐ ܡܕܝ ܕܒܠܬ ܕܚܣܝܪܐ ܘܡܪܝܗ ܫܘܠܡܢܐ ܕܠܝ ܠܝܘܠܦܢ ܕܠܝ ܘܦܠܛܗ ܘܡܛܠܬ ܐܠܦܐ
ܥܡܗ ܫܘܠܝܐ ܡܫܡܫ ܕܠܝ ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܒܡܫܠܡܢܘܬ ܕܠܝ ܘܠܡܠܟܬ ܘܡܠܟܘܬܐ ܥܡܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܡܢ ܕܝܢ ܢܦܫܐ ܠܐ ܐܡܪܝܢܗ ܠܠܗ ܕܝܢ ܫܘܠܝܐ ܕܠܡܠܐ ܢܛܠܗ ܘܐܬܠܛܘ ܒܠܒܐ
ܡܫܡ ܕܠܝ ܘܡܠܟܐ ܕܠܗܘܢ ܡܫܡܫ ܕܠܝ ܘܡܫܦ ܕܠܝ ܘܡܫܡܗ ܕܠܝ ܒܗܕܐ ܕܠܝ ܘܡܫܡ
ܕܠܝ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܠܫܪܝܢ ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܐܬܠܗ ܠܠܐ ܘܦܩ ܦܠܚܐ ܘܡܪܝܗ ܘܦܠܛܗ ܠܠܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܐ ܘܠܡܠܬ ܘܡܠܟܘܬܐ ܥܡܗ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܢ ܕܝܢ ܐܚܪܐ ܫܘܠܡܢܐ ܕܠܝ ܕܐܬܝܪܢܬܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܢ ܕܝܢ ܘܕܝܢܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܡܢ ܚܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܒܬܪ ܘܡܠܟܐ ܠܫܘܠܡ ܕܠܝ ܐܢܐ
ܠܐ ܘܦܩ ܦܠܚܐ ܘܡܪܝܗ ܘܦܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܡܢ ܘܐܡܪ ܠܫܘܠܝܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬ ܒܬܪ
ܘܢܦܠ ܡܢ ܫܘܫܡܗ ܐܬܚܙܝܗ ܘܐܝܬܝܗ ܒܡܢܗ ܠܡܪܝܬܗ ܘܦܚܠܗ ܒܐܘܪܚܐ ܘܐܡܪ ܠܫܘܬܦ ܕܠܝ
ܡܢ ܡܫܡܗ ܕܠܝ ܡܢ ܢܦܫ ܕܠܝ ܘܠܐ ܐܫܟܚܗ ܕܢܩܛܠܗ ܐܠܐ ܚܝܡܗ ܒܚܠܠܐ ܕܐܬܠܒܟܗ ܐܦ ܒܠܒܐ
ܐܢܐ ܕܢܬܠܐ ܒܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܗܬ ܢܦܫܝ ܕܠܝ ܡܬܚܫܢܐ ܐܦ ܡܬܒܢܝܢܗ ܫܘܠܝܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬ
ܘܫܘܠܡܢܐ ܕܠܝ ܘܐܬܝܪܗ ܒܠܒܐ ܐܦܐ ܕܢܦܠܘܢ ܐܢܐ ܚܫܟܐ ܘܫܘܪܫܝܢ ܕܒܡܠܟܐ ܕܡܢ ܝܗܒ ܫܪܝܠܐ
ܘܠܡܠܟܝܗ ܦܢ ܫܝܛܐ ܠܡܬܝܠܒܬ ܒܗܘܢܐ ܘܚܢܝܢ ܚܫܟܐ ܘܫܘܪܫܝܢ ܕܐܬܐ ܕܠܟܐ ܡܢ ܒܝܬܐ ܕܫܘܦܢܐ
ܘܡܠܟܐ ܠܗܘܐ ܒܦܬܐܦܢ ܕܢܝܪܐ ܕܗܘܝܐ ܡܢ ܓܒܪܐ ܘܡܬܦܠܢ ܠܒܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܠܗܘܐ ܠܙܘܥܐ ܘܐܬܐܘܐ ܡܬܦܫܬܐ
ܘܡܬܐܬܦܝܢ ܡܢ ܦܬܪܐ ܒܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܠܬ ܐܦܝ ܐܠܐ ܒܫܡܐ ܐܝܟ ܫܒܝܩܘܬܐ ܠܡܬܝܠܒܬ ܒܗܘܢܐ
ܘܡܪܝܗ ܒܫܡܐ ܒܡܠܟܐ ܘܒܝܫܐ ܦܢ ܦܬܪܗ ܓܒܫܐ ܘܦܫܛ ܚܝܘܬܐ ܘܦܫܛ ܦܢܘܬܐ ܫܒܝܩܘܬܐ ܘܠܡܠܘܗ
ܫܦܝܪܐ ܡܢ ܒܗܕ ܫܒܝܩܘܬܐ ܠܟܠ ܒܕܐܢܐ ܢܦܫ ܡܬܝܕܥܐ ܐܬܚܙܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܪܝܐ ܕܫܘܠܝܐ ܕܡܢܝܐ
ܗܘܐ ܠܫܘܠܡܢܐ ܕܠܝ ܠܡܬܦܪܦ ܘܡܠܘܗ ܐܦܪܝܢ ܬܘܦܠܐ ܘܡܬܦܢܐ ܕܚܠܝܐ ܘܡܪܝܗ ܡܬܚܦܝ ܠܡܠܘܗ ܘܚܘܫܒܐ
ܦܬܪ ܕܒܐܪܝܐ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܕ ܡܬܝܩܐ ܠܫܘܠܝܐ ܘܡܢ ܕܝܢ ܘܒܗܕ ܢܦܫ ܕܠܝ ܒܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܠܡܬܝܠܒܬܐ ܡܢ ܡܦܠܐ ܕܐܝܬܘ ܫܐܘܠܐ ܠܐܘܦܝ ܘܡܪܝܗ ܐܒܝ ܡܢ ܕܝܢ ܘܒܗܕ ܢܦܫ ܕܠܝ ܘܦܠܛܗ ܠܪܘܚܐ
ܘܠܗܘܢ ܕܡܠܟܗ ܗܘܐ ܦܬܐ ܘܡܢ ܐܡܠܟ ܒܡܫܠܡܢܘܬ ܫܘܠܝܐ ܚܪܬ ܠܡܠܟܘܬܐ ܢܦܫ ܐܪܝܐ ܠܡܬܦܢܝܢ
ܘܠܡܠܟܗ ܡܚܝܠܐ ܫܓܝܐܐ ܘܦܠܛܗ ܠܡܫܠܝܘܬܐ ܕܡܬܦܢܝܢ ܐܦ ܒܒܠܗ ܕܐܬܕܪܗ ܦܪܐ ܠܐܪܝܐ ܘܡܬܠܟܗ
ܡܩܠܩܠܐ ܕܒܝܫܐ ܕܗܘܐ ܐܦ ܕܒܝܫܐ ܡܦܩܢܐ ܠܐܦܪܝܢ ܒܫܩܝܐ ܕܗܘܐ ܘܠܡܠܟܗܘܢ ܠܩܪܝܒܘܬ ܘܐܬܕܪܐ ܦܬܪܐ
ܢܦܩ ܒܪܐܝܐ ܢܦܫ ܐܪܝܐ ܠܡܬܚܫܐ ܐܦ ܘܡܚܫܒܘܬܗ ܕܐܬܠܗ ܗܘܐ ܠܡܠܟܗ ܠܡܬܝܠܒܬ ܡܬܦܢܐ ܘܬܐܠܗ
ܠܐ ܡܗܦܟ ܒܐܘܪܚܐ ܐܦܠܐ ܡܢ ܕܦܬܒܠܐ ܘܗܘܝܢ ܠܗܘܢ ܘܦܫܝܛܐ ܫܦܝܪܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܐܪܝܐ ܒܗܕ ܐܪܝܐ ܢܦܫ ܘܡܢ
ܠܩܪܝܒܘܬ ܠܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܡܬܝܠܒܬܐ ܦܠܚܗ ܘܡܢ ܥܠܡ ܐܦܫܪ ܠܐܦܪܝܢ ܕܐܬܦܫܪܗ ܕܐܢܐ ܠܡܬܝܠܒܬ
ܡܬܦܢܐ ܘܐܬܡܠܟ ܒܗ ܐܪܝܐ ܘܐܡܪ ܕܡܬܡܠܟ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܢܐ ܠܡܠܟܘܗܝ ܘܐܬܪܝܢ ܒܗ

ܩ̈ܝܫܐ gepo̊net; drücken, …

ܫܡܟܠܝܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ ܕܟܡܢ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܠܗܘܢ ܘܣܓܝܐܐ ܘܥܠܡܐ ܗܘܐ ܫܡܟܠܝܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܥܕܡܐ
ܘܢܣܒ ܟܠ ܐܘܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܢܦܩ ܠܡܕܝܢܬܐ ܦܠܓܐ ܕܥܠܘ ܡܠܟܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܥܡܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܐܬܠܟܝ ܫܡܠܝܐ ܠܟܠ ܡܠܟܐ ܦܘܡܐ ܡܢ ܫܡܟܠܝܐ ܕܡܬܦܝܣ ܕܗܟܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܡܦܩܕܘ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܡܕܝܢܬܐ ܦܠܓܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܐܘܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܒܠܥܐ ܐܠܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܐܚܕܐ ܠܡܪܟ ܒܗܬ
ܠܟܠܡܐ ܕܠܟܘܢ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܐܝܟ ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܗܕܐ ܗܝܟ ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܡܬܦܣܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܠܐ ܟܕ ܗܘ ܟܠ
ܗܠܝܢ ܡܬܬܪܨܝܢ ܗܘܘ ܩܢܘܢܐ ܡܬܩܢܐ ܘܬܘܩܢܐ ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܩܢܘܢܐ ܘܟܠܗ ܡܬܬܩܢܐ ܠܐܬܚܙܝܘ
ܗܘܘ ܬܘܩܢܐ ܘܐܬܦܠܛ ܡܢܗܘܢ ܠܟܗܢܐ ܘܡܬܦܠܚܢܘܬܐ ܐܢܫܝܐ ܠ ܠܟܗܢܐ ܘܐܬܝܢ ܗܘܘ ܡܬܪ̈ܝܢܐ ܡܢ ܟܠܟܠ
ܘܡܬܩܢܐ ܡܢ ܠܒܣܬ ܘܡܬܠܒܫܝܢ ܠܬܘܩܢܐ ܗܕܐ ܒܗܕܐ ܘܡܬܪܘ ܡܢܗܘܢ ܡܬܪ̈ܝܢܐ ܘܡܬܩܢܐ ܒܦܪܢܣܬܐ
ܠܟܢܫܬܐ ܠܡܫܠܡ ܠܟܗܢܐ ܘܢܦܫܗ ܡܢ ܬܘܩܢܐ ܡܬܪܢܝܬܐ ܫܘܐܠܐ ܘܠܐ ܟܪ ܗܘܐ ܡܠܝܠܘܬܗܘܢ ܡܠܝܠ
ܘܐܢܫ ܟܣܦܐ ܘܐܦܕܐ ܐܘܪܚܗܘܢ ܗܘܘ ܗܘܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܒܡܠܬܗܘܢ ܘܡܬܦܠܐ ܠܡܫܡܠܝܐ ܐܚܝܢ ܡܬܪ̈ܝܢܐ
ܠܬܘܩܢܐ ܡܠܝܠ ܕܠܐ ܡܬܦܢܝܢ ܐܦܝܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܟܠ ܡܕܝܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܟܗܢܘܬ ܐܝܟܢܐ ܕܩܘܡ
ܢܫܒ ܒܣܘܦܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢ ܥܠܝ ܫܡܟܠܝܐ ܟܕ ܢܫܡ ܥܠܝ ܗܢܐ ܫܡܟܠܡܢܐ ܥܠܝ ܟܕ ܒܫܪܐ
ܘܦܪܐ ܕܫܡܟܠܝܐ ܡܫܡܫܢ ܘܐܦ ܟܠ ܢܦܩܐ ܒܫܡܐ ܘܡܪܘܢ ܘܟܠ ܐܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܐܚܕܐ ܕܢܫܒ ܐܢܬܝ
ܡܢ ܒܬܪܘܗܝ ܟܡܐ ܡܠܝܠ ܘܡܬܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ ܟܠ ܫܡܟܠܝܐ ܡܫܡܫܢ ܘܩܠܝܗ ܠܗ ܗܢܐ ܫܡܟܠܡܢܐ
ܥܠܝ ܫܡܠܝ ܫܡܠܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ ܡܠܦܢܐ ܡܠܝܠ ܘܐܡܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܬܠܬܗܘܢ ܗܘܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܢܫܡ
ܟܕ ܫܡܥ ܠܟܘܡ ܘܐܫܬܪܝ ܠܟܠܗܘܢ ܠܗܘܐ ܘܡܠܐ ܐܢܬܝ ܫܠܝܐ ܠܟܬܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ ܡܠܦܢܐ ܘܠܐ ܦܫܐ ܗܘܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܟܐ ܐܠܐ ܐܝ ܕܟܬܒܐ ܘܩܠܒ ܗܘܐ ܠܗ ܟܠ ܗܠܟܝܢ ܟܕ ܦܩܕ ܘܫܡܪ ܗܘܐ ܠܐܪܘܥܐ ܕܩܘܪ̈ܒܐ
ܘܢܫܒ ܗܘܐ ܡܬܦܐܬ ܠܟܠܟܐ ܕܟܡܢ ܘܐܘܟܒ ܒܗ ܠܟܡܢ ܦܫܡܫܢ ܡܢܐ ܕܒܫܠܐ ܘܦܠܝ ܦܬܐܘܪ ܒܟܠܘܬܐ
ܘܠܐ ܦܐܪܐ ܗܘܐ ܠܟܢܫܐ ܡܬܪܘܩܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܟܐ ܗܘ ܒܡܫܢ ܟܠܟܒܗ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܘܡܬܦܩܢ
ܢܫܒ ܠܟܠܟܐ ܕܢܩܦ ܥܡ ܢܝܪܐ ܡܬܪ ܡܠܟܐ ܘܡܫܢܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܠܟܬܒܘܗܝ ܕܗܢܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܫܠܟܢܗ ܘܫܬܩ ܫܪܝܢ ܠܡܬܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܐܬܟܠܠ ܐܢܬܝ ܠܫܡܟܠܡܢܐ ܥܠܝ
ܘܡܢ ܠܡܢ ܐܦܐ ܘܫܪܐ ܟܠ ܠܟܬܒܘܗܝ ܡܬܪܘܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܡܪ ܫܡܥ ܠܟܘܡ ܗܘ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܠܫܡܥܐ
ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܡܬܦܫܐ ܕܢܦܠܬܐ ܘܢܦܬܪ ܘܠܐ ܐܬܥܒܕ ܕܢܫܒܗܘܢ ܘܡܟܒܪ ܠܟܠܗ ܡܪܟܐ ܡܟܠܐ ܘܐܘܦܝܣ ܠܟܠܗ
ܡܟܝܢܐܬܐ ܫܡܠܝܐ ܘܗܘܦܟ ܡܢ ܟܠܟܠ ܬܡܢ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܦܐ ܦܘܬܟܐ ܘܡܬܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܡܠܟܐ
ܠܟܠܐ ܦܫܡ ܘܟܗܠܬ ܐܚܪܢ ܗܟܢ ܡܠܟܗ ܘܠܐ ܐܬܥܒܕ ܫܡܟܗ ܘܐܦܐ ܠܟܢܫ ܠܗ ܒܟܡܟܬܐ ܕܥܡܗ
ܠܟܪܡܐ ܗܘ ܘܡܫܡܫܢܗ ܘܠܐ ܐܬܦܩ ܠܐܢܫ ܘܠܐ ܠܡܬܩܢܐ ܘܠܐ ܠܟܪܘܟܐ ܘܐܦܐ ܘܡܠܝܐ ܠܟܠܡܬܦܫ ܡܬܟܢܫܝܢ
ܒܦܫܐܢܐ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܟܘܪܢܐ ܠܟܘܡܪܐ ܟܠ ܐܬܪܘܬܐ ܘܠܐ ܢܬܐܠܦܘܢ ܡܢܝ ܦܬܫܟܘܢ ܘܗܘܝܢ
ܒܟܠܟܒܘܬܐ ܒܡܬ ܠܗ ܠܡܫܠܡ ܥܠܝ ܐܡܪܐ ܕܢܩܒ ܗܘܐ ܒܟܡܟܬܐ ܡܢܟ ܒܡܬܒܪܐ ܘܐܬܪܘܬܐ
ܘܕܟܝܢ ܗܘܘ ܟܠܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܒܫܡܟܠܟܒܗ ܕܫܡܟܠܝܐ ܡܫܡܫܢ ܘܡܟܬܒܗ ܗܘܐ ܘܡܢܪ ܗܘܐ ܟܠ

ܚܙܒ nicht sein; b. nicht, angespannt sein, beklommen sein

ܢܓܪܐ

ܕܟܐ

ܚܨܐ

ܩܪܐ

ܩܫܐ fest, hart sein

ܡܙܓ

ܦܠܫ

ܝܒܫ trocken, dürr sein.

ܘܐܦ ܗܢܐ ܕܒܬܘܠܘܬܗ ܡܢ ܚܕ ܦܠܓܘܬ ܡܩܒܠܐ ܘܡܫܒܚ ܕܒܢܝܢܗܘܢ ܠܗܘܢ ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܝܕܥܬܐ ܘܡܗܘܝܐ
ܥܠܬܐ ܡܢܝܬܐ ܡܫܚ ܥܠܝ ܐܘܪܚܐ ܒܪ ܠܗܐܘܡܢ ܘܐܠܦܢ ܡܢܗܘܢ ܥܠܝ ܒܝܬ ܒܠܬܗ ܘܡܫܐ ܘܢܚܐ
ܗܘܐ ܠܒܪܢܫܘܬܐ ܒܡܩܒܠܬܗ ܘܡܛܠ ܦܘܩ ܡܠܟܐ ܫܡܪܝܬܐ ܒܪ ܫܠܗ ܕܢܦܩ ܡܦܩ ܦܘܩܐ ܒܪ
ܦܘܩ ܐܦܝܐ ܡܢܝܐ ܕܡܝܐ ܘܢܦܩ ܡܦܩܬ ܐܠܦܐ ܘ ܡܢܗ ܕܡܠܘܬܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗܘܢ ܟܠ ܡܢܝܐ
ܘܐܦ ܡܢܗܘܢ ܥܠܝ ܠܗܘܢ ܢܦܩ ܥܠܝ ܒܪ ܠܗܐܘܡܢ ܘܐܬܦܬܚ ܠܗ ܗܘ ܕܢܦܩܬ ܠܗ ܐܬܪܐ ܕܢܦܩܬ
ܡܠܟܘܬܗ ܘܫܒܩ ܫܠܝ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܡܠܟܐ ܒܐܬܪܐ ܕܝܢ ܕܡܪܩܝܐ ܘܐܫܬܘ ܒܪܐ ܘܕܢܬܐ ܘܡܫܩܐ
ܡܒܪܐ ܗܘܐ ܡܬܚܬ ܒܚܝܐ ܘܦܠܓܐ ܘܡܠܐ ܘܡܛܠܐ ܘܦܠܓܗ ܗܘ ܒܢܝܐ ܘܡܬܦܬܚܐ ܘܡܢܝܐ ܦܘܡ
ܡܒܪܢܘ ܘܡܩܒܠ ܕܒܪܐ ܐܢܫܐ ܠܒܢܝܐ ܡܛܠܬ ܘܠܐ ܡܬܝܕܥܐ ܡܢܗܘܢ ܠܗܘܢ ܐܢܫ ܠܒܪܢܫܘܬܐ ܘܡܢܗܘܢ
ܐܬܪܘ ܐܢܫ ܫܠܡܝܐ ܘܡܒܪܢ ܐܢܫ ܒܡܒܪܢܘܬܐ ܘܡܠܝ ܗܘ ܒܝܬܐ ܘܫܠܡܘܬܐ ܕܒܪ ܡܫܚ ܥܠܝ ܐܬܦܫܛ
ܒܥܠܬܐ ܠܫܡܐ ܘܐܬܒܪܗ ܐܦ ܡܢܗ ܘܐܠܦܢ ܒܠܗܘܢ ܡܫܡܫ ܥܠܝ ܒܪܗ ܘܡܬܦܠܓ ܠܐܫܡܗ ܕܗܘ
ܫܡܠܐܝ ܒܟܠܗ ܒܪ ܐܠܦܢ ܘܦܪܩܘܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܦܘܡܐ ܘܡܫܡܫܬ ܐܠܗܐ ܒܢܝܢܝ ܐܦܘ ܕܝܢ ܗܦܟܐ
ܘܡܫܒܚܐ ܕܡܬܩܦܢ ܫܡܥܘܢ ܕܫܡܗ ܠܐܠܗܐ ܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܠܟܐ ܘܡܢܗ ܠܗܘܢ ܫܪܩ ܐܘܪܚܐ ܡܢܝܬܐ ܕܫܡܗ ܠܗܘܢ ܗܘܐ
ܗܘܐ ܦܬܐ ܘܢܦܫܬܐ ܠܢܦܫܗ ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܡܫܡܫ ܥܠܝ ܐܘܪܚܐ ܘܐܦܩܢ ܡܢܗܘܢ ܘܒܝܬܗܘܢ ܘܡܫܒܚܐ ܕܐܘܪܚܐ
ܘܡܢܗ ܟܠ ܘܡܢܗܘ ܕܒܪܗ ܡܢܗ ܦܘܠܚܢܐ ܫܪܩ ܐܘܪܚܐ ܘܐܬܦܢܝܘ ܒܐܬܪܐ ܕܢܦܫܗ ܠܡܠܟܐ ܠܒܢܝܐ ܡܢܗܘܢ
ܥܠܝܟ ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܒܫܠܡܗܘܢ ܒܒܪܝܬܐ ܠܫܡܝܐ ܒܗܘ ܕܐܠܐ ܫܡܥ ܥܠܝ ܐܦܩܘ ܕܡܫܡܫ
ܥܠܝ ܘܡܢܐ ܟܠ ܡܢܝܬܐ ܘܦܘܩܕܢܐ ܕܦܘ ܒܡܢܗ ܘܟܠ ܒܪ ܡܢ ܘܡܫܒܚܗ ܡܠܟܐ ܕܫܒܬܐ ܕܡܩܒܠܐ
ܘܡܫܚ ܐܫܒܬ ܗܦܟ ܡܫܢܝܐ ܕܒܠܟ ܠܗ ܘܠܐ ܐܬܒܪܟ ܫܒܚܗ ܘܐܦ ܡܠܟܗ ܠܟܠܐ ܫܦܝܐ ܠܟܠܗ ܘܡܠܟܘܬܐ
ܠܐ ܐܦܩܢܗ ܒܐܬܪܗ ܡܠܟܘܬܗ ܒܝܕ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܐ ܐܬܪܐ ܕܒܠܬܗܘܢ ܕܒܝܬܐ ܒܪܗ ܐܝܟ ܘܡܢܗ ܟܠ
ܐܘܦܘ ܘܦܪܢܣܐ ܠܒܪܝܬ ܘܡܪܢܣܐ ܠܒܪܢܗ ܡܬܝܕܥܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܙܘܕܩ ܠܒܪܝܬܗܘܢ ܠܡܠܐ ܫܦܝܐ ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܗܘܐ ܡܠܝܠܘܬܗ ܐܫܬܡܥ ܠܗܠܝܢ ܐܦ ܡܛܠ ܒܪܢܫܐ ܫܡܠܝܬܐ ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܪܝܬܐ ܐܝܟ ܫܠܡܘܬܐ
ܥܠܝ ܦܘܡܐ ܥܠܝ ܘܡܠܟܐ ܥܠܝ ܘܡܦܪܢܣܢܘܬܐ ܥܠܝ ܘܗܘܦܐ ܥܠܝ ܘܡܠܟ ܥܠܝ ܘܠܦܘ ܠܟܠ ܥܠܝ
ܘܗܘܐ ܠܡܒܪܢܐ ܡܠܟܐ ܐܬܪܐ ܕܡܫܡܫ ܘܡܢܐ ܦܘܠܚܢܐ ܦܫܝܛܐ ܗܘܐ ܡܠܝܠ ܕܫܡܗܘܢ ܗܦܝܐ ܐܦܝܬܗܘܢ
ܗܘܐ ܘܡܢ ܒܪܢܐ ܕܡܢ ܠܒܪܢܫ ܘܒܪܝܬ ܡܫܡܫܬ ܥܠܝ ܦܪܫ ܗܘܐ ܡܠܝܠ ܕܒܡܠܟܘܬ ܐܝܟ ܐܦܝܬܗܘܢ ܗܘܐ
ܒܡܬܦܢ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܘܠܗܘܢ ܡܢܗ ܒܫܡܝܐ ܦܘܡܗ ܘܒܢܝܢܗܘܢ ܒܪ ܡܫܡܫܐ ܘܡܢܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܠܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܐܝܟ
ܐܬܦܐ ܠܒܪܐ ܡܒܪܢܗ ܦܘܩܕܢܐ ܡܫܒܚܗ ܐܠܐ ܠܡܒܪܢܘܬܐ ܘܐܬܦܠܓ ܦܘܡܐ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܗܘ ܦܠܓ
ܡܫܒܚܗ ܐܝܟ ܠܗܠܝܢ ܒܪܢܫܐ ܐܫܬܡܥ ܘܐܦܝܬܗܘܢ ܗܘܐ ܒܠܒܗܘܢ ܡܬܩܢܐ ܒܝܬܗ ܫܠܡܐ ܘܡܫܐ ܘܢܫܒܚܗ
ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫܡܫܗܘܢ ܘܡܬܦܢܝܢܗܘܢ ܘܐܬܦܠܓܗܘܢ ܡܢܗ ܕܒܪܗ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܗܦܟ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫܡܝܐ ܦܘܡܐ
ܡܢ ܟܠܐ ܢܦܫܬܐ ܘܡܫܒܚ ܠܟܠܗ ܗܘܐ ܡܩܘܡܐ ܠܒܪܝܬܗ ܐܦܝܬܐ ܘܐܝܟ ܗܘܐ ܠܐܘܪܚܬܐ ܘܦܘܩܕ ܠܗܘܢ
ܡܫܒܚܐ ܡܢ ܘܢܦܫܗܘܢ ܡܛܠ ܠܗ ܐܢܫ ܐܘܪܚܐ ܕܒܠܬܗ ܠܒܪܝܬܐ ܐܠܐ ܗܦܝܐ ܠܗܘܢ ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܘܒܡܠܐ

עיר Zorn, ... שָׁבַת ... (dem ... = ... macte!)

[illegible]

[illegible]
[illegible] *anna* [illegible]
[illegible] *Alexander* [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] *cepit* [illegible]
[illegible] *mortalis* [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] *firmum* [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

b*

[illegible]

corona exuberantes

[illegible]

in mentitis(?)

[illegible]

in montibus

[illegible]

ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ ܚܕܬܐ ܡܢ ܐܠܦܝܢ ܐܣܛܝܪ ܡܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܪܗܛܐ ܕܗܘ ܒܪ ܢܛܘܪܗ|ܒܡܠܟܘܬ ܐܟܫܐ ܗܘܐ
ܦܘܟܢܐ ܗܘܢܐ ܐܦ ܡܢܗܪܐ ܒܥܠܡܝܢ ܐܟܘܪܐ ܕܐܪܐ ܕܗܘܠܒܘܢܐ ܘܡܬܒܠ ܒܦܪܘܬܐ ܒܗܠ ܫܒܩܪܘܬܐ ܗ ܡܕܐ
ܘܐܬܠܡܝܢ ܠܒܝܬܐ ܘܡܛܠ ܩܒܪ ܗܘܢܐ ܒܪ ܡܢܥܘܩ ܘܡܕܠܗ ܠܫܪܝܢ ܡܬܩܢܬܢܐ ܘܒܡܠܠܬ ܐܟܫܐ
ܐܟܒܒܬ ܡܢܕܝܢ ܡܢ ܟܘܪܣܐ ܡܘܠܟܢܐ ܕܒܝܬ ܠܗܠܢܐܗ ܘܐܬܐ ܐܠܦܢܐ ܒܪ ܛܪܢܐ ܦܫܬܟ ܒܐܠܝ ܘܦܢܐ
ܒܠܠ ܡܢܕܝܢ ܕܢܫܒܩܗ ܒܗܘ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܠܬܗܘܢ ܒܟܠܝܒܒܘܬܐ ܠܬܝܡܬܐ ܘܡܒܪ ܠܟܠܒܗܘ ܚܫܝܢ
ܒܐܠܝ ܒܪ ܠܗܘܬܝܢ ܘܐܫܒܗܘܢ ܠܗܘܢܐ ܟܪܝܗܘܢ ܘܦܬܟܒܗܘܢ ܠܒܪ ܛܪܢܐ ܘܢܫܒ ܒܟܠܗ ܡܪܟܐ ܘܓܪܟܐ
ܕܟܠܗ ܘܒܡܠܬ ܐܟܫܒ ܐܟܒܠܠ ܗܘܐ ܗܡܟܬܢܐ ܦܟܠܝ ܠܟܐܦܠܠ ܡܢܗ ܕܚܫܢܐ ܡܢ ܒܪܗ ܡܟܠܝ
ܛܪܢ ܘܐܡܟܝ ܒܬܪܗ ܗܠܬܐ ܚܕܐ ܘܠܐ ܟܒܒܬ ܠܗ ܡܟܟܒܬܐ ܘܐܟܒܒܬ ܒܗܠ ܡܢܠܟܗܟ ܡܢ ܚܫܠܬܐ
ܘܗܘܐ ܗܪܘܒܘܗܐ ܘܚܪܡܠܢܐ ܒܗܠ ܡܟܒܟܐ ܕܚܫܠܬܐ ܘܗܘܘ ܕܠܥܘܠܢܐ ܕܫܪܘܐ ܘܡܟܠܝ ܦܠܒ ܢܒܒ ܡܢ
ܡܪܡܠܬܐ ܚܫܢܐ ܕܐܪܐ ܕܢܫܒܗ ܠܫܟܪܘ ܡܢ ܐܠܦܝܢ ܒܒܪ ܠܠܗ ܒܒܬܐ ܘܦܠܠ ܠܒܪܗ ܛܪܢ ܠܠܪܒܝ
ܘܢܫܒܗ ܘܡܟܠܝ ܚܫܢ ܐܟܐ ܘܡܪܐ ܒܒܟܠܐ ܕܒܗܠ ܫܒܪܡܠܢܐ ܘܡܟܠܝ ܡܟܐܘܟ ܘܡܟܠܝ ܫܟܠܚܟ ܒܠܒ
ܦܟܠܝ ܠܟܐܦܠܠ ܗܡܟܬܢܐ ܕܐܟܦܬܠܠ ܡܢ ܒܪܗ ܦܟܠܝ ܛܪܢ ܗܟܠܝ ܢܚܬܘ ܠܡܟܟܐ ܕܪܘܡܝܐ ܘܡܒܠ
ܐܒܘܝ ܐܠܦܢܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܗܘ ܚܠܝܦ ܠܗܝ ܘܡܢ ܟܡܢ ܦܬܪܗ ܕܐܪܐ ܒܟܠܗܘܢ ܡܟܠܟܐ ܕܡܟܪܘܦܢ ܗܘܘ
ܘܡܟܠܟܐ ܒܫܒܗ ܠܒܟܠܐ ܕܚܫܢܐ ܘܠܐ ܐܢܒ ܒܒܟ ܡܪܡܟܬܗܘܢ ܘܦܬܟܒ ܠܐܝܐ ܕܡܟܗܘܢ ܦܟܠܝ ܛܪܢ
ܘܠܐܡܟܝ ܕܟܠܗ ܘܐܡܟܝ ܦܟܠܝ ܐܣܟܝ ܐܫܒܗ ܕܛܪܢ ܘܒܡܠܬ ܐܟܫܝ ܐܟܒܒܬ ܠܡܘܪܐ ܡܢ ܟܘܪܣܐ
ܕܒܝܬ ܠܟܐܡܢ ܕܡܐܪܝܢ ܘܐܟܒܒܬ ܒܗܠ ܫܒܪܡܠܢܐ ܡܢ ܒܒܬܐ ܒܟܠܝܐ ܩ ܒܐܠܦܠܠ ܘܦܬܟܒܗ
ܒܗ ܚܝ ܘܩܒ ܢܩܐ ܘܐܫܪܒܗ ܠܡܟܫܝܘ ܘܒܗܠ ܐܫܫܒܩ ܡܢܪܒܝܢ ܘܗܒܒܗ ܚܒܢܐ ܕܒܒܬܐ ܛܪܘܢܗܘܢ
ܘܒܗܪܐ ܦܠܬܐ ܢܫܒܗ ܘܫܠܬܐ ܚܒܪܟܐ ܕܡܪܝܗ ܘܦܒܒܗ ܛܪܘܢܗ ܘܦܬܟܒܗ ܫܒܪܐ ܡܢ ܒܒܬܐ ܒܡܠܬ
ܐܟܫܗ ܐܟܐ ܡܟܠܝ ܦܟܠܒ ܡܢ ܫܟܪܘ ܘܒܠܠ ܚܫܠܢܐ ܕܐܪܐ ܘܫܒܬ ܒܗܢܐ ܐܘܪܫܬ ܒܗܟܪܐ ܕܟܟܠܠ ܡܢ
ܟܪܟܐ ܕܡܢܪܝ ܙܟܐ ܕܡܟܩܒܬܐ ܘܡܟܠܝ ܐܣܟܝ ܗܡܟܬܢܐ ܒܪ ܫܒܗ ܗܘܐ ܘܐܘܠܠ ܚܒܪ ܠܛܘܪܗܬܐ ܕܒܒܬ
ܚܫܢ ܒܐܠܝ ܘܡܪܦܗܘܢ ܟܘܪܣܐ ܠܒܪ ܩܢ ܗܘܐ ܕܡܪܝܬܐ ܘܡܢܗ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܟܗܘ ܘܗܦ ܡܟܠܝ
ܒܟܒ ܒܡܪܟܬܐ ܕܡܪܝܢܬܐ ܘܐܟܩܝ ܗܩ ܠܗ ܫܩܠܐ ܘܡܟܒܘܪ ܘܝܒܒܐ ܘܡܟܒܩܐ ܡܢ ܒܟܗ ܐܟܪܐ ܕܚܫܠܐ
ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܡܟܗ ܐܚܝ ܒܡܟܢܟܐ ܕܒܗ ܝܒܩܐ ܝܒܩܝ ܢܦܠܐ ܘܒܚܝ ܡܢ ܩܡܟܝܢ ܠܒܪ ܗܡܟܬܢܐ ܡܟܠܝ
ܐܣܟܝ ܠܠܠ ܟܘܪܣܐ ܕܚܪܝܢ ܗܘܘ ܠܡܪܝܢܬܐ ܠܒܪ ܠܡܟܗܘܢ ܐܘܪܫܠܐ ܕܦܘ ܠܘܟܘ ܠܘܟܒ ܠܡܟܠܟܐ
ܨܒܟܐ ܐܚܪܢܐ ܒܢܣܒܟ ܘܠܪܒܘܒ ܠܢܦܠܐ ܘܝܒܒ ܡܟܠܝ ܦܟܠܒ ܡܢ ܡܪܝܢܬܐ ܘܐܟܠܠ ܠܒܘܝ ܡܪܝܢܬܐ
ܡܠܘܠܠ ܕܠܐ ܗܒ ܠܗ ܢܦܠܐ ܦܬܐ ܕܐܫܪܝܗ ܡܠܘܠܠ ܘܟܫܒܪܟܐ ܗܒܒܗ ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܬܦ ܘܐܠ ܛܪܕܝܢ ܐܠܬܘܝ
ܗܠܐ ܝܒܪܐ ܠܒܪܝܢ ܐܠܬܘܝ ܠܡܟܒ ܛܒܒܟܐ ܘܟܗܪܐ ܠܗܘܢ ܕܒܟܠܐ ܘܟܪ ܢܫܒܗ ܡܢ ܒܟܠܟܐ ܡܢ ܟܘܪܣܐ
ܘܡܢ ܚܫܠܢܐ ܐܚܝ ܒܡܟܢܟܐ ܕܠܠܩܐ ܝܒܪܐ ܕܐܫܪܝܘ ܠܡܟܠܝ ܦܟܠܒ ܐܫܪܘ ܠܟܠܡܗܘܢ ܡܟܠܟܢܐ ܕܠܬܚܒܠ
ܡܢ ܟܪܟܐ ܕܡܢܪܒ ܙܟܐ ܘܦܟܒ ܒܟܠܩܘܪܗܘܢ ܘܒܗܩܘܡܐ ܡܠܘܠܠ ܕܫܝܒ ܦܫܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܩܠܒ ܡܪܝܢܬܐ

[illegible]

שבח loben

קומה Höhe, Statur

עיל

רעה

[illegible]

ܠܐ ܡܟܝܠ ܠܗ ܙܒܢܐ ܥܡ ܙܒܢܘܗܝ ܕܓܒܪܐ ܕܐܦܐ ܕܝܫܡܐ ܒܥܝܢܐ ܗܠܟܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܒܗܘܢ ܕܐܬܡܠܟ
ܘܡܘܪܒ ܢܨܚܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܐܚܕ ܠܥܒܕ ܒܝ ܠܡܠܘܟܐ ܘܐܬܡܠܟ ܠܗ ܘܟܒܫܐ
ܡܠܟܘ ܕܠܬܦܫܟ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܢܚܬ ܡܠܟܗ ܐܟܐ ܡܬܒܝܠܐ ܡܢ ܒܝ ܠܡܠܘܟܐ ܘܐܬܦܫܟ
ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܢ ܠܡܢ ܠܒܪ ܗܘܐ ܠܡܠܘܟܐ ܠܥܡܐ ܘܢܚܬܗ ܘܐܟܣܢ ܘܐܣܬܒܗ ܘܐܘܪܗܝ ܘܢܟܠܒ
ܘܡܟܗܘܢ ܘܐܘܢܝ ܠܥܢܝܢܐ ܦܠܐ ܕܓܠܗ ܐܦܩܘܗ ܘܡܕܝܢܬܐ ܕܩܘܪܝܐ ܘܥܠܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܝܢ ܘܐܓܙܪ ܟܠܗ
ܡܠܟܗ ܕܡܠܟܝܢ ܘܟܬܒܗ ܗܘܘ ܫܩܠܬܐ ܟܬܝܒܐ ܫܘܠܛܢܐ ܒܝܘܡܘܗܝ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝܢ ܗܘܘܐ ܒܥܡܝܐ ܦܫܘܪܐ
ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܗ ܗܘܐ ܦܠܟܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܒܝܬ ܦܠܓܡܘܢ ܘܡܒܬ ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܫܪܒܐ ܠܟܠܗ
ܘܡܒܝܢܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܙ ܗܘܐ ܦܓܠܐ ܒܥܡܐ ܘܐܬܬܪܒܬ ܐܦܠܐ ܘܠܒܟܠܗ ܒܘܩܐ ܩܫܝܐ ܘܐܬܛܒܥܘ
ܒܢܝܢܐ ܒܩܘܒܬܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܚ ܐܦܐ ܬܥܒܕܟ ܗܝܡܢܐ ܡܬܟܠܟܠܐ ܡܢ ܡܠܟܝܢ ܘܐܡܪܒ ܠܗܟ
ܠܗܬܡܢ ܬܘܪܡܐ ܟܠܗ ܐܦܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܬܒܪ ܬܡܒܐܟ ܘܐܚܝܢ ܕܠܗܠܗ ܘܟܠܗ ܠܐܪܥܐ ܕܚܠܒ ܘܒܫܢܬ
ܐܟܡܕ ܗܘܐ ܦܠܬܟܢ ܦܠܐ ܟܠܗ ܘܟܠܗܘܢ ܐܬܘܬܐ ܘܡܒܝܬ ܒܡܡܐ ܐܝܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܡܬ ܒܘܪܟ ܘܟܠܟܗ
ܙ ܢܦܩܬܐ ܕܒܢܝܢܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܗ ܡܢ ܬܦܠܐ ܕܗܘܐ ܕܒܠܡܝܢܐ ܕܡܬܬܟܠܝܢ ܘܐܬܬܒܗ ܘܐܬܬܟܠ
ܟܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗܘܢܐ ܘܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟ ܕܒܪܝܬܐ ܘܛܒܩܐ ܘܟܬܒܐ ܘܒܩܐ ܘܦܢܝܐ ܡܢ
ܒܘܩܪܐ ܟܠܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܒܗܘܐ ܗܢܝܐ ܗܒܘ ܠܟܠܒܐ ܕܒܙܪܐ ܦܪܡܬܐ ܘܡܒܝܠܗ ܕܫܗܘܪܐ ܡܟܝܢ ܟܐܬܪܐ
ܢܫܒܘ ܒܩܘܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܘܒܗܘܐ ܗܢܬܐ ܡܟܝܢ ܒܡܥܡܐ ܡܢܠܗ ܕܒܡܬ ܦܢܝܐ ܡܟܠܢܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܣ
ܐܬܟܠܠ ܦܠܡ ܡܟܠܒܘ ܐܫܬܦܪܘ ܕܟܠ ܟܠܒ ܫܒܝܢܬܐ ܘܐܬܬܒܗܘܢ ܗܘܐ ܒܩܘܫܗ ܚܝܠܐ ܦܠܗ
ܕܐܒܘܗܝ ܡܬܦܪܝܢܐ ܒܥܢܝܢ ܡܢ ܒܘܩܪܐ ܟܠܗܘܢ ܕܒܡܬ ܓܪܘܪ ܘܒܫܢܬ ܐܟܡܛ ܡܒܬ ܦܪܝܢܐ ܒܥܢܝܢ
ܗܬܟܠܟ ܐܦܩܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܠ ܐܬܟܠܠ ܦܠܡܐ ܕܢܚܐ ܘܡܒܪܘܗܝ ܘܦܠܡܐ ܠܡܫܗ ܒܪ ܦܠܡܐ ܡܟܠܒܐ
ܘܡܒܬ ܦܠܡܐ ܡܟܠܒܐ ܫܒܝܢܬܐ ܡܢ ܠܫܒܪ ܕܡܚܪܬܐ ܘܒܫܢܬ ܐܟܠܐ ܐܡܪܒ ܠܗܟܡܢ ܠܗܟ ܫܟܠܝܢ
ܒܪ ܥܒܪܐ ܡܫܒܩ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܫܦܪܐ ܘܐܬܬܒܪ ܠܗܬܡܢ ܘܡܫܒܩܬܐ ܠܟܠܗ ܘܒܫܢܬ ܐܟܟܒ ܗܘܐ ܒܩܘܪܢܐ
ܘܒܪܒܐ ܡܟܢܟܢܐ ܘܡܒܬܗ ܫܒܩܬܐ ܒܥܡܬ ܫܒܝܢܬܐ ܦܠ ܢܦܩܬܐ ܘܡܩܒܠܝܢ ܓܒܪܐ ܡܗܩܒ ܡܬܐܬܐ
ܘܡܡܡܐ ܐܝܟ ܡܬܠܗ ܕܡܡܡܐ ܐܦܟܐ ܘܡܡܡܐ ܡܗܠ ܒܪ ܫܦܐ ܘܡܡܠ ܡܘܫܢ ܕܒܡܬ ܓܘܪܢ ܘܒܗܘܐ
ܗܢܬܐ ܐܬܬܫܪܚ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܦܠܚ ܒܪ ܝܘܡܐ ܦܠܓܠܒ ܘܒܫܢܬ ܐܟܟܗ ܡܒܬ ܗܡܟܠܬܐ ܕܫܒܝܐ
ܕܗܘ ܫܘܠܛܢܐ ܐܠܡܠܟ ܡܠܟܗ ܘܐܡܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܘܐܦܠܓܗ ܐܠܡܐܪܦ ܒܪܗ ܕܫܘܠܛܢܐ ܒܗܘܐ
ܗܢܬܐ ܗܘܐ ܦܠܓܠܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܠܡܝܢ ܐܬܬܪܬܐ ܘܡܒܬ ܡܡܡ ܐܝܟܢܐ ܡܟܠܒܢܐ ܫܒܝܢܬܐ ܘܡܟܠܒܗ
ܫܡܡܡܐ ܢܦܩܬܐ ܗܘ ܒܡܬܡܐ ܘܡܢ ܡܡܡܡܢܬܐ ܐܬܘܟܐ ܡܡܬܡܐ ܚܪܬܐ ܕܒܡܢ ܡܗܡܐ ܐܬܬܫܪܚܘ ܘܒܡܢ
ܡܗܡܐ ܐܬܒܪܘ ܘܒܡܢ ܡܗܡܐ ܡܒܬܗ ܘܒܫܢܬ ܐܟܟܛ ܐܬܒܗܒܬ ܒܡܬ ܫܒܝܢܬܐ ܡܢ ܠܫܒܪ ܕܩܢܝܢܐ
ܘܐܬܗܒܬ ܘܐܬܦܠܠ ܦܠܡܐ ܠܒܢܝ ܘܒܫܢܬ ܐܟܟܝ ܗܘܐ ܦܠܒܐ ܕܒܙܘܒܐ ܡܟܡܗ ܫܒܩܐ ܘܒܟܡܗ
ܒܬܪ ܕܗܘܘ ܒܝܢܬܐ ܡܬܡܟܡܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗܘ ܗܢܬܐ ܠܐ ܦܠܡܬܒ ܘܠܐ ܕܒܫ ܘܠܐ ܐܩܡܬܐ ܘܠܐ ܚܡܪܐ

ܘܡܪܝܫܗܘܢ ܟܡܢܗܘܢ ܟܗܢܐ ܡܕܝܢ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܥܒܕܝ ܘܐܢܫܝ ܗܘ̈ ܠܗ ܠܡܪܐ ܡܫܟ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ
ܘܡܬܐܠܦ ܝܗܒܐ ܡܢ ܕܪܘܡܝܘܣ ܘܣܠܩ ܘܟܗܢܐ ܗܠܝܢ ܦܫܝܛܐ ܐܡܝܢܐ ܐܝܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܕܝܠܟܘܢ ܢܐܦܝ ܐܪܟܐ
ܦܪܨܘܦܬܐ ܗܘ ܕܡܫܠܡܢܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܕܒܒܐ ܡܢ ܡܢ ܐܘܩܝܢܘܣ ܕܐܬܩܛܠ ܥܡ ܗܘ ܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܡܥܝܢ ܟܠ ܗܕܡܐ ܕܐܚܝ ܡܢܗ ܐܬܬܠܡܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܝܐ ܘܒܬܘܠܬܐ ܐܚܝܗ ܕܡܢ ܐܬܥܠܝ ܟܠ
ܡܪܕܐ ܦܬܝ ܒܟܘܪܐ ܕܡܬܬܙܝܥ ܡܠܝܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܝܢ ܐܬܐܡܪ ܠܟܘܢ ܡܪܐ ܕܡܕܝܢܐ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܟܘܢ ܡܪܐ
ܕܡܥܒܕܐ ܡܠܟܐ ܕܒܡܫܝܚܘܬܗ ܐܬܬܡܗܘܢ ܗܘܘ ܘܢܥܒܕܘܢ ܠܡܥܒܕܐ ܕܡܪܝܐ ܘܥܡܗ ܟܝܢܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܗ̈ ܡܪܝܐ
ܘܐܟܪ̈ܝ ܗܘ̈ ܠܗܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܡܪܐ ܕܡܥܒܕܐ ܕܓܒܪܐ ܘܡܬܐܡܪ ܐܬܢܨܒܬ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܐܦ ܠܗܘܢܝܐ
ܕܡܬܬܙܝܥ ܒܡܠܬ ܥܡܪ ܠܡܕܝܢܐ ܡܫܟ ܠܟܪܐ ܕܡܫܬܒܩ ܘܢܘܪ ܒܬܪܗܘܢ ܡܠܟܝ ܠܟܠܒܢܐ ܡܪܐ ܕܡܥܒܕܐ
ܘܒܕ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܒܪܝܐ ܘܡܒܝܐ ܐܒܘܝ ܘܢܦܠܐ ܒܗܘܢ ܡܬܒܕܒܕܐ ܘܐܒܪܗ ܐܒܘܝ ܡܢ ܐܬܪܗ ܗܘܒܪܐ
ܒܟܠܝܬܟܘܢ ܟܝܢܬܐ ܒܗܘ ܡܪܐ ܕܡܥܒܕܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܡܣܓܝܐ ܕܣܢܐܬܐ ܡܢ ܐܬܬܐ ܗܘܐ ܗܘܒܪܐ\ܘܒܗܘܢܬܐ
ܐܚܝܢ ܕܡܬܩ ܐܝܟ ܡܥܠܝܐ ܢܦܠ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܐܪܥܐ ܘܐܬܩܛܠܘ ܗܘܐ ܕܒܟܠܐ ܘܐܬܠ ܥܠ ܡܘܩܕ ܐܦ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܡܕܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܒܡܫܠܡܢܐ ܘܡܫܬܒܩܐ ܕܚܪܝܢ ܗܘܐ ܘܒܗܘܢܬܐ ܐܚܝܢ ܕܡܬܩ ܐܦܪܗܘܡ
ܡܫܠܡܐ ܠܟܠ ܐܪܥܐ ܕܒܗܘܢ ܩܪܝܐ ܘܐܦ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܦܪܝܡ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܐ ܘܠܗܘܢ ܘܡܠܟܘܬܐ
ܘܡܕܝܢ ܗܡܠܟܘܢ ܕܐܦܪܝܡ ܐܦܪܗܡ ܐܦ ܒܗܘܢܬܐ ܕܗܘܐ ܗܘܝܬܐ ܢܦܠ ܡܠܟܝ ܠܟܠܒܢܐ ܡܪܐ ܕܡܥܒܕܐ ܕܒܪܐ
ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܐܦ ܐܬܩܛܠ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܟܘܡܪܐ ܘܒܗܘܢܬܐ ܐܚܝܢ ܕܡܠܟܝܐ ܒܦܘܡܗܘܢ
ܡܕܝܢܐ ܗܘܐ ܠܡܥܒܕܐ ܕܡܪܐ ܐܚܝܢ ܕܡܬܠܐ ܕܟܡܬܠܝܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܐܚܝܢ ܗܕܒܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܡܕܝܢܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܗ ܒܗܘܢܐ ܗܠܝܢ ܡܫܟ ܠܐܪܥܐ ܘܡܕܝܢ ܡܫܬܡܫ ܕܠܗ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܕܝܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܢܦܠܬܐ ܢܦܠ
ܘܒܡܕܝܢܬܐ ܡܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܒܟܠܐ ܡܫܪܝܐ ܟܕ ܠܐ ܢܦܩܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܗܘܐ ܒܐܪܙܐ ܘܠܐ ܡܠܟܝܐ ܘܦܘܡܗ
ܗܘ ܢܦܠܬܐ ܐܚܝܢ ܗܕܒܬܐ ܡܢ ܟܕ ܢܗܘܐ ܘܡܥܒܕܗ ܡܠܟܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܕܝܢܐ ܐܪܥܐ ܕܒܡܕܝܢܐ ܠܡܪܢܐ ܩܠܝܬܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܘܡܫܬܐܠܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܬܬܠܡܘܣ ܡܢ ܡܠܟܗ ܘܢܬܠܟܗ ܟܠ ܐܬܝܗܘܢ ܘܢܚܡܝܢ ܐܬܟܪܐ ܡܢ ܡܕܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܗ
ܐܚܝܢ ܕܢܗܘܢܝܢ ܘܡܠܟܝܢ ܡܕܝܢܐ ܘܡܫܬܡܫܢܐ ܠܐ ܐܬܐ ܘܠܐ ܡܬܬܙܝܥ ܡܕܝܢܐ ܠܐ ܢܬܥܘܩ ܠܗ ܐܚܝܢ ܒܢܬܟܘܢ ܐܠܐ
ܐܚܝܢ ܫܘܪܐ ܕܩܘܡܬܗܘܢ ܐܦܪܝܡ ܘܡܠܟܘ܀
ܠܘܬ ܒܬܚܡܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܒܡܕܝܢܐ ܘܢܦܠܬ̈ ܪ̈ܚܡܐ ܒܗܘܢܬܐ ܐܚ̈ܝܗ ܐܝܟ ܠܡܕܝܢܬܐ ܠܒܢܝܐ
ܘܡܪܢ ܠܐܬܪܐ ܕܝܪܚܐ ܘܡܫܬܡܫܢܐ ܗ̈ ܫܢܝܢ ܘܐܬܪܐ ܕܒܗܘܢ ܢܗܘܝܢ ܘܗܘܐ ܠܡܫܬܡܫܢܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܘܠܐܬܪܘܬܗ ܕܡܕܝܢܐ ܘܒܗܘܢܬܐ ܐܚܝܢ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܕܝܢܐ ܠܟܠ ܕܡܪܢܝܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܡܥܒܕܐ ܘܐܬܦܠܓܬ ܒܪܝ ܠܟܘܢ
ܐܚܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܗܘܢ ܘܐܬܒܪܝ ܢܦܠܬܐ ܡܠܟܝܐ ܫܒܝܢܐ ܘܡܠܟܝ ܕܟܠܗ ܘܒܗܘܢܬܐ ܐܚܝܢ ܐܝܟ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܗܘܢܐ ܕܟܠܗܬܐ ܕܐܬܢܝܢ ܘܐܬܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐܬܪܐ ܘܡܠܟܘܬܐ
ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܕܡܪܗ ܘܡܠܟܝܢ ܘܐܬܦܠܓܘ ܒܡܕܝܢܐ ܕܡܠܟܝܢ ܡܫܬܡܫܢܐ ܢܦܠܬܐ ܒܡܪܝܫܝܬܐ ܐܦܪܝܡ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܦܠܓ ܐܝܟܐ ܘܐܬܦܠܓ ܡܫܡܫܐ ܕܒܡܕܝܢܐ ܘܐܬܒܟܝܢ ܕܡܠܟܐ ܒܗܘܢ ܘܡܠܟܝ ܐܦܪܝܡ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܗܘܢ ܩܪܝܐ

[illegible]

[illegible]

"a. 1762 ...", "vastator", "Grab", "300 ...", "fortiter", "tristis", "1762", "600", "1906", "1707", "1705", "1911", "Rebellis", "cessavit", "altus", "שֹׁעַק", "חָדָר", "נָדַר", "הסה", "בָּבָה", "כָּרָה", "חדר", "כָּהַן", "כָּבַשׁ", "שָׁלָה", "בּרר", "כָּרַךְ", "ἡγεμών", "בָּגַר", "דָּרָה", "שׂוּר", "سار"

נֵצֶר Zweig für נצר [illegible]; [illegible]

מָחָה, מָחָה schlagen חוס f. erbarmen. עקר [illegible], zerstören. פָּרַס brechen, theilen, [illegible].

שָׁבַב [illegible] פָּגַע zustossen, begegnen.

[illegible]

Marginal entries (right margin): סָבַב [illegible]; יָרַח [illegible]; חָדַר [illegible]; סָפָה [illegible]; כָּבַד [illegible]

ܐܢܐ ܕܝܢ ܘܡܟܒܪ ܒܗ ܡܬܪ ܡܢ ܐܦܪܝܡ ܘܡܢ ܠܡܢ ܐܘܠܐ ܠܟܠܡܐ ܦܝܢܐ ܥܠ ܐܠܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܟܠܢ ܡܠܝܠܐ ܕܡܟܠܟܠܐ
ܘܡܬܝܕܥܝܢ ܕܡܫܡܗ ܗܘܐ ܫܡܥܘܢ ܒܬܪܘܡ ܒܕܡܘ ܡܬܩܪܐ ܗܘ ܟܬܒܐ ܟܡܠ ܫܡܥܝܐ ܠܡܟܘܬ ܕܝܢ ܗܘܝܘ ܡܢ
ܡܬܚܫܒ ܕܝܢ ܠܢܘܗܪ ܠܟܠܡܕܡ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܩܡܬ ܟܝܢܐ ܗܘܝܘ ܠܡܫܡܠܝܘ ܐܠܐ ܒܪܐ ܢܒܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ
ܕܡܫܡܗ ܐܦܪܝܡܐ ܐܟܐ ܟܠܐ ܐܦܪܝܡ ܘܢܘܗܪ ܟܠܐ ܠܗܘܢܟܒܝܢ ܘܡܟܒܪ ܒܗ ܡܬܪܐ ܫܡܥܐ ܡܠܝܠܐ ܘܡܟܐ
ܘܕܝܢ ܘܢܦܩ ܟܠܬܠܝܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܡܢܘ ܝܘܚܢܢ ܘܡܬܩܪܐ ܢܦܩ ܠܟܠܗܘܢ ܠܢܘܗܪ
ܘܐܝܬܝܢ ܘܐܩܝܡ ܕܝܫܘܥ ܟܡܠ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܢܗ ܡܫܡܫܢ ܘܡܟܒܪ ܟܠܐ ܚܕܐ ܡܢܝܬܐ ܐܟܘܪܝܐ ܒܗܘܢܟܒܝܢ
ܒܗܬ ܐܫܬܡܥ ܡܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܕܝܠܗ ܕܡܢܝܬܐ ܘܐܬܦܠܓ ܟܠܗܘܢ ܢܗܘܐ ܘܢܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܐܬܪܟܢ ܘܡܠܟܐ ܟܠܗܘܢ ܘܐܬܝ ܕܐܘܪܐ ܝܗܒ ܠܝܘܡܐ ܦܠܓܗ ܠܝܘܡܬܐ ܘܡܫܟܚ ܟܠܢܐ
ܘܡܟܠܬܐ ܘܡܬܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܒܟܠܬܐ ܘܥܡܗ ܠܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐܝܟ ܝܘܢܝܐ ܕܝܢܐ ܕܡܫܘܐ ܡܬܝܕܥ ܘܐܝܟ
ܡܢ ܡܬܪܐ ܡܟܠܐ ܫܡܝܐ ܘܡܬܒܪܟܐ ܗܘ ܕܝܢ ܟܪ ܠܟܠܝܘܡ ܡܬܪ ܕܝܘܢܝܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܡܬܒܪܟܐ ܢܘܗܪܐ
ܐܫܡܥ ܠܐ ܗܝܢܘ ܠܡܢ ܠܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘ ܕܝܢ ܐܬܩܒܠ ܘܡܟܬ ܠܫܡܥܘܢܘ ܟܠܐ ܕܪܝܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܝܘܢܝܐ ܒܪܟܝܡ ܡܫܡܫ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܫܡܥ ܠܗܘܢ ܕܝܘܢܝܐ ܘܡܟܠܡ ܡܢܗ ܝܡܝܢܐ ܠܝܘܢܝܐ ܘܡܫܡܫ
ܘܐܬܡܢ ܒܝܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܫܢܬܐ ܒܡܕܡܪܐ ܘܡܬܢܝܚ ܗܘܐ ܡܢ ܡܬܐ ܕܒܢܚܐ ܒܪܡܠܟܐ ܡܪܐ ܘܡܠܟܐ ܝܘܢܝܐ ܠܒܝܬ
ܗܘܘ ܠܝܘܢܝܐ ܕܠܐ ܒܡܕܡܐ ܐܝܟ ܕܒܡܗܘܢܐ ܐܢܬܪ ܘܡܫܡܫ ܠܟܠܗܘܢ ܕܩܫܝܐ ܕܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܘܝܠܕ
ܘܠܡܡܠܠܘ ܗܘܘ ܡܫܒܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚ ܠܝܘܢܝܐ ܒܪ ܡܩܠܬܐ ܘܢܘܗܪܐ ܠܟܠܡܗܘ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫ
ܡܬܢܝܚܘ ܟܐܬܪܐ ܘܩܝܡ ܟܠܐ ܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܐ ܟܠܬܐ ܒܡܟܬܐ ܕܝܢܐ ܐܦܟܐ ܟܢܫܐ ܒܠܡܫܢ ܘܡܠܟܘܬܗ
ܒܡܫܡܫ ܫܡܥܐ ܕܐܬܪܐ ܡܟܠܬܗ ܘܡܟܠܐ ܡܫܡܫ ܘܡܟܐ ܗܘ ܕܝܢ ܘܐܝܬܝܘ ܫܡܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܠܐ ܐܘܠܐ
ܘܡܫܡܫ ܡܢ ܡܬܝܕܥ ܠܐܬܪܐ ܒܟܠܡܐ ܕܝܘܢܝܐ ܚܒܝܫ ܟܠܗ ܡܫܡܫ ܘܡܟܠܘܬܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗܝܢ
ܠܐܬܪܐ ܕܡܠܟܐ ܐܘܪܗܝ ܕܡܠܝܐ ܘܡܠܟܐ ܟܡܠܟܘ ܘܡܟܐ ܫܡܫܐ ܢܘܗܪܐ ܘܕܗܒܐ ܫܡܥܝܐ ܘܐܝܟܘ ܟܠܗ ܡܬܟܠܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܫܬܘ ܘܐܬܚܙܝ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܟܠܡܢ ܕܠܝܬ ܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܠܫܡܥܝܢܘܬܗ ܘܡܟܐ
ܗܟܢ ܡܠܝܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܕܡܠܝܐ ܐܟܐ ܠܐܬܪܘܢ ܘܫܡܫܘ ܒܫܡܝܐ ܘܟܠܝܘܗܝ ܡܢ ܫܡܥܘܢ
ܢܘܗܪ ܒܗ ܕܫܡܥܘܢ ܐܫܟܚ ܒܝܘܡܐ ܘܐܬܚܙܝ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܢܝܢ ܗܟܢ ܡܠܝܠܐ ܕܫܡܥ ܢܦܫܗ
ܗܘܐ ܘܐܦ ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ ܕܗܘܢ ܒܪܝܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܗܘ ܕܡܠܟܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܠܡܪܐ
ܐܬܐܡܪ ܘܡܫܡܫ ܡܬܪܦ ܠܡܠܟܘܬܗ ܠܡܟܐ ܕܝܢ ܒܟܠܢ ܠܐܬܪܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܢ ܫܡܥܘܢ ܐܫܟܚ ܒܝܘܡܐ ܘܡܟܪܐ ܡܫܡܫ ܘܡܟܪܐ ܡܬܡܠܟ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܝܘܡܗ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ
ܘܡܟܐ ܠܟܠܡܬܗܘܢ ܐܦ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܗܘܠܝܢ ܕܝܢ ܟܪܝܗ ܡܢ ܟܡܢ ܘܐܝܟܢ ܠܐܬܪܐ ܕܩܫܝܐ
ܫܡܥܘܢܝܐ ܕܡܬܐ ܡܢ ܚܒܪ ܗܘ ܕܗܘܐ ܟܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܫܝܚܘܗܝ ܗܘ ܕܝܢ ܡܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܦܩܕ ܡܢ
ܐܝܟ ܡܠܟܘܗܝ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܐ ܘܡܫܡܫ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܡܟܠܐ ܗܘܝܐ ܡܬܝܢܐ ܘܡܫܡܫ ܟܠܗܘܢ ܠܡܟܐ ܕܦܠܚ
ܟܠ ܠܟܠܗܘܢ ܕܝܢܐ ܘܡܠܟܐ ܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܘܡܟܐ ܘܡܫܡܫ ܠܗܘܢ ܦܩܕܐ ܘܡܠܟܘܗܝ ܐܝܟ ܡܢ ܒܬܪ ܕܡܘܬܐ

a*

܀ ܡܫܡܫܬܐ ܕܗܘܠܠ̈ܐ ܕܪ̈ܘܫܐ ܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܐܪܥܐ ܕܕܡܦܪܫܢ ܒܫܠܝܐ ܟܠܗ̇ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܫܠܛܐ ܕܢܩ̈ܝ

ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܙܘ̈ܥ ܕܝܘܡܐ ܢܚܬ ܒܫܡܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘܠܠ̈ܐ ܘܦܪ̈ܫܐ ܕܡܢ ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܡܢ ܫܡܝܢܝܐ ܟܠܗ צְרִיחַ
ܡܠܝܟܬܐ ܦܘܩܕܢܐ ܘܡܢܗ ܠܬܒܪܝܬ ܘܡܢ ܟܠ ܫܡܗ ܐܦܝ̈ܗܘܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܝܢܢ ܘܫܘܠܛܢܝ
ܐܣܟܡ ܐܡܗܠܐ ܡܬܪܓܡ ܘܠܡܫܘܚ ܡܢܪܦ ܠܟܝܢܝ ܘܠܫܐܘ ܫܢܝ̈ܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܘܐܡܡܪ̈ܟܝܢ ܐܡܬ̈ܐ
ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܐܦ ܫܘܠܛܢܝ ܡܫܡܫܢ ܐܡܬܘܗ ܗܘܐ ܥܠܝ ܕܡܠܟܘܬܝ ܘܩܒܠ ܘܐܚܝܕ ܒܥܒܕܐ
ܘܡܢ ܟܕ ܐܬܐ ܠܬܪ̈ܥܝܬ ܘܐܚܝܕܐ ܕܡܠܟܗ ܕܡܟܗ ܐܡܪ ܡܫܝܚ ܠܐ ܢܫܬ ܠܟܢܫܘܬܝ ܘܡܢ ܟܠܗ
ܡܬܚܝܐ ܕܡ̈ܠܬܐ ܢܬܚܣܝ ܘܠܐ ܐܠܡܬܚܙܐ ܚܠܦܘ ܐܡܪܐ ܢܫܝܡ ܫܘܪ ܠܟܘܟܒ ܗܘܐ ܘܡܬܒܥܒ ܗܘܐ ܒܥܘܪܒܐ
ܒܥܒܕ ܠܟ̈ܪܝܣܛܝܢܐ ܘܢܦܩܝ ܐܢܝ ܠܠܐ ܡܬܘܡܬܐ ܕܡܬܐ ܟܡܬܘ ܠܐܡܬܗ ܕܐܡܪ ܡܫܝܚ ܠܐ ܡܬܐ ܗܘܐ
ܕܢܫܠܝܗ ܒܫܘܐ ܐܠܐ ܡܬܐ ܠܗܘܢ ܘܒܬܚܝܘܢ ܠܟܠܗ ܘܢܫܬ ܠܟܠܗ ܘܗܘܝ ܒܡܬܘܡܬܗ ܘܐܚܝܕܗ
ܠܐܡܪܐ ܘܐܫܪܗ ܘܦܠܛܐ ܠܟܠܗܘܢ ܝܗ̈ܒܐ ܕܦܪܒܐ ܘܡܒܐ ܗܘܡܬܐ ܪܒܬܐ ܢܦ̈ܐ ܘܒܢ̈ܝܬܐ ܘܪܒܝܬܐ
ܐܢܪܒܗ ܐܚܝܕܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܟܠܗ ܢܫܬ ܠܟܠܗ ܘܟܒܝ ܡܠܬܐ ܠܚܬܘܗܝ ܘܐܦ ܐܚܝܕܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠܗ ܠܐܘܪܫܠܝܡ ܒܢ ܒܝܬ ܒܥܘܪܒܐ ܢܫܬ ܠܟܠܗ ܘܟܒܝ ܡܠܬܐ ܠܚܬܘܗܝ ܘܟܒܪ
ܕܡܢ ܟܡܠܟ ܒܠܝ ܠܟܠܐܘܪܫܠܝܡ ܘܠܐ ܐܚܝܕ ܘܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬ ܟܘܟܒ ܒܫܡܝܐ ܘܒܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐܘܪܒܗ
ܐܚܝܕܐ ܕܡܢ ܕܝܪ̈ܟܐ ܕܒܪܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܪ ܠܐܒܘܗܝ ܒܐܘܪܚܐ ܒܪ ܡܫܟܢ ܕܡܠܟܐ ܟܡܠܟ ܠܡܠܟܘܬ ܡܪܝ
ܠܐܚܘܗܝ ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܚܝܕ ܠܒܪܝܗ ܟܠ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܒܠܟܗ ܚܝܘܬܐ ܘܒܫܡܐ ܠܟܠܗ ܘܗܘܝ ܡܠܬܐ
ܠܡܪܡܒܟܐ ܕܡܬܪܒܝ ܘܒܝ ܫܠܛ ܟܡܠܟ ܒܡܡܠܟܬܐ ܕܒܗܬ ܟܪ̈ܝܗܐ ܫܠܛ ܡܠܒܪܝܗ ܒܪ ܐܠܒܪܝܡ
ܠܟܠܗ ܘܡܒܠܟܗ ܚܝܘܬܐ ܐܦ ܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܐܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܝ ܒܐܘܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܡܪܐ ܕܐܪܥܝ
ܕܡܫܝܚܐ ܫܘܠܛܢܐ ܫܪܟܗܘܢ ܐܝܟܢ ܠܟܠܗ ܘܡܟܠܐܢܝ ܗܟܢ ܘܒܝ ܡܠܝܐ ܠܡܬܪܝܢ ܡܪܗ ܠܐ ܢܫܬ
ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܠܟܝ ܠܐܘܪ ܐܠܒܝܡ ܟܡܫܟ ܗܘ ܕܡܢ ܟܡܠܟ ܠܐܪܥܐ ܕܒܟܫܠܡܢ ܫܬܡܝܢ ܗܘ̈ܝ
אָזַר ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܐ ܐܚܝܕ ܟܠܗܘܢ ܫܘܚ ܐܠܐ ܡܒܪܟܗ ܠܡܠܟܝ ܠܐܘܪ ܘܐܚܬܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܫܪܗ ܘܐܘܪܒܗ
[illegible] ܒܡܠܟܘܬܐ ܘܟܐܬ ܠܟܠܬ ܗܠܟܝ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܡܢ ܟܡܠܟ ܕܒܝܬ ܟܠܗ ܢܡܠܟܘܢ ܘܒܒܗܘܢ ܘܡܠܟܐ צפה [illegible]
[illegible] ܒܗ ܘܡܒܐ ܘܐܘܒܝ ܟܡܠܐ ܫܡܝܐ ܘܡܠܝܐ ܠܐܡܪܝ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܟܠܗ ܒܫܡܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܒܐ ܡܢܗ ܟܡܠܐ [illegible]
ܕܠܐ ܫܪ ܝܬܝܐ ܘܢܬܚܡܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܫܘܬܦܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܘܡܝܗ ܒܗܘܢ ܟܡܠܟܘܬ ܘܕܝܢ ܟܠ ܐܘܪܗ ܒܫܡܐ

[illegible] [illegible] ; [illegible] פחד [illegible] ; [illegible] כבש [illegible]

ܟܬܒܐ
ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܡ̈ܐ

❖❖❖ ❖❖❖

❖

Deacidified using the Bookkeeper process.
Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: June 2007

PreservationTechnologies
A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111